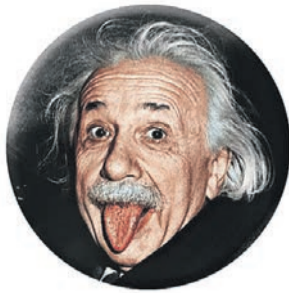

Альберт ЕЙНШТЕЙН: «Бомба любові» сильніша за найстрашнішу ядерну зброю»

с. 4 »

ЦІКАВА Газета

на вихідні

11 травня 2018 року №19 (23) Ціна 4 грн

ОГОЛЕНА РАНА

«Ти був людиною за якусь мить до цього».

«... Перша нагорода на війні: по дві літри пива за кожного полоненого, півтори — за вбитого»

Новий шедевр від українського поета, прозаїка, який пішов добровольцем на фронт і воював під псевдо Кармелюк у батальйоні «ОУН»

Борис ГУМЕНЮК

«НА ДОНБАСІ НІЧ НАСТАЄ РАПТОВО...»

На Донбасі ніч настає раптово не так як ми звикли вдома темрява опускається зненацька наче у вугільну шахту кліть ти кудись провалюєшся з тілом чи без — на вибір — у невідоме наче голосно пролунав вибух нечутно невагомо коли ти всередині нього розклав тебе на молекули розірвав на шматки. Ти був людиною за якусь мить до цього ти був цивілізованою людиною ще буквально хвилину тому жив у XXI-му столітті читав Сартра Езру Павна любив Екзюпері слухав Стінга Цоя Оксану Білозір водив авто плекав сад майстрував човна кохав дружину

...твоя віра
видавалася
непохитною
у світ
де мирно
співіснують
пиво бог та
інтернет 3G.

кохався з ще одною і ще одною жінкою щомісяця ходив з друзями на футбол і щороку з родиною до церкви обожнював молоде вино і ненавидів суп із фрикадельками твоя віра видавалася непохитною у світ де мирно співіснують пиво бог та інтернет 3G. Затричала стара лебідка з характерним металевим похаркуванням і ось ти уже провалюєшся в еру первісного тваринного страху ліфтом до пекла в епоху монстрів темних людодіних часів... Ти вирив нору людина завжди обирає нору ти живеш у норі ти називаєш нору окоп ти звір звір цивілізований...

ОТАКІ РЕАЛІЇ

Наречену Джені Степієн благословляє на шлюб Артур Томас, якому пересадили серце її тата Майкла, убитого злочинцем...

До віттаря повів чоловік із... серцем батька

Виявляється, якщо людину повністю розібрати на органи і на них знайдеться покупець, то можна вторгувати 45 мільйонів євро

Василь РОГУЦЬКИЙ

УКРАЇНЦІ ЗМУШЕНІ ШУКАТИ ПОРЯТУНКУ В БІЛОРУСІ

Зараз цілком офіційно можна продати частинку себе і заробити на цьому трохи грошенят. Найпростіше — відрізати 50-сантиметровий шмат волосся. Оголошень про його купівлю не бракує. Якщо вам пощастило мати нефарбовані світлі коси, то заробити мож-

Так, українець може стати донором, наприклад нирки, але тільки для свого близького родича і то — безкоштовно. Коли ви читаєте ці рядки, приблизно 2 тисячі українців мріють про те, що знайдеться такий донор. Ще тисяча наших співвітчизників чекає на персадку серця, півтори тисячі — печінки і 600 — кісткового мозку.

Часто порятунку вони шукають за кордоном, особливо — у сусідній Білорусі. Але і там хворі не купують органи, а просто сплачують за саму операцію із персадки. Причому немалі суми. Білоруси просять 120 тисяч доларів за трансплантацію серця і десь удвічі менше — за персадку нирки. А де ж вони беруть самі серця? У трупів. У Білорусі, на відміну від України, діє так звана презумпція згоди, тобто лікарі можуть узяти орган для персадки у покійника без його прижиттєвої згоди чи згоди його родичів. Це дає змогу проводити багато трансплантацій і рятувати людські життя. Якщо в Україні за весь період незалежності провели 6 операцій із персадки серця, то в Білорусі стільки і навіть більше проводять лише за рік.

Якщо в Україні за весь період незалежності провели 6 операцій із персадки серця, то в Білорусі стільки і навіть більше проводять лише за рік.

на у кілька разів більше, ніж за темні і штучно покольоровані.

Ще один спосіб легально збагатитись на власному тілі — здати кров або плазму. У першому випадку отримаєте 73 грн, обід і вихідний, у другому — 96 грн. Крім цього, здорові чоловіки до 36 років за порцію сперми можуть покласти до кишені 250 гривень, а жінки віком до 32 років, у яких уже є діти, — 20 тисяч гривень за яйцеклітину. Сурогатне материнство теж коштує десятки тисяч, але вже доларів.

Це, власне, і все. Ні нирку, ні шматок печінки продати ви не зможете. Це заборонено у всіх країнах світу, крім Ірану.

У світі намагаються навіть популяризувати добровільну трансплантологію. Нещодавно чимало телеканалів облетіло повідомлення про весілля американки, яку до віттаря замість тата провів якийсь чужий дядько. Хоча «чужий» тут уже не скажеш, бо в його грудях билось серце батька нареченої, який став донором після смерті. І благословення дівчина просила, приклавши руку до грудей врятованого чоловіка.

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

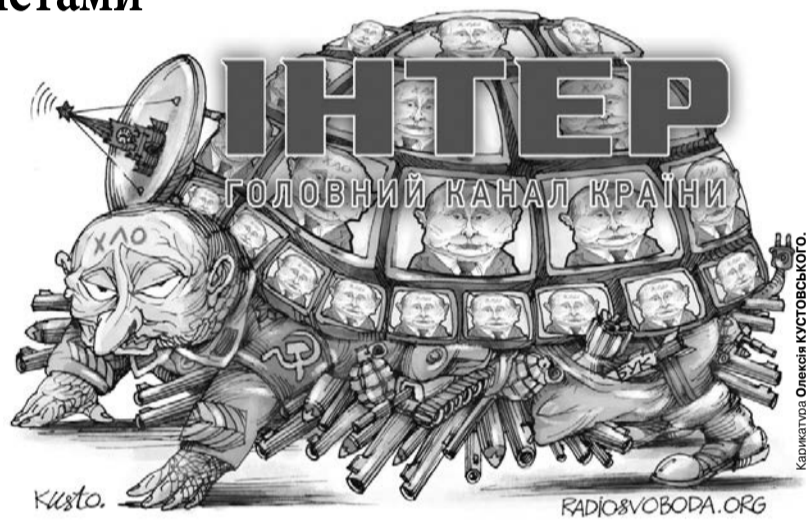
Ревнивий італієць вистрелив дружині-українці в серце, а телеканал «Інтер» розстріляв серця мільйонів українців

Найрезонансніші події в житті країни та світу очима наших журналістів

«Путин, приди!»: борців за незалежність у нас уже називають фашистами

Жодна інша нація такої образи не стерпіла б...

Напередодні 9 травня телеканал «Інтер» оприлюднив уривки з концерту, які викликали неабиякий резонанс. На відео ведучий Андрій Доманський говорить: «Сьогодні ми не можемо дозволити, щоб вулиці наших міст називали іменами фашистських злочинців, а їхні портрети безкарно проносили під час факельних ходів у нашій столиці, де кожен метр просякнутий кров'ю наших співвітчизників». Але, попри обурення українців, на День Перемоги «Інтер» таки показав концерт, не вирізавши образливих слів. Фактично одразу ж після цього, пізно ввечері 9 травня, у бік приміщення телекомпанії полетів «коктейль Молотова». Тим часом представники «Національного корпусу» оголосили про «тривалу» акцію проти співвласника телеканалу «Інтер», заступника голови фракції «Опозиційний блок» Сергія Львовича. «Ми не воюємо з порожніми стінами. Ми не воюємо з тими, хто прийшов сюди, в

Чи вистачить у нашої влади сміливості зупинити інформаційного монстра Кремля?

тому числі підтримувати правопорядок... Ми б'ємо по замовниках цього цирку», – сказав прес-секретар «Національного корпусу» Олександр Алфьоров. «Нацкорпус» планує навідатись до Львовича додому. Сам нардеп заперечення борців за волю України – а саме про них говорить Доманський – називає «демократією та плюралізмом».

З боку влади наразі реакції на випадок проросійських політиків та їхнього телеканалу не було. Водночас голова громадської організації «Детектор медіа» Наталія Лігачова вважає, що «Інтер» перейшов межу, де ще можна було залишатися в законній площині. Сам же канал Львовича хвалиться найбільшим рейтингом цього концерту 9 травня...

«Серйозна помилка»: Трамп остаточно побив горшки з Тегераном

Президент США заявив про вихід з угоди щодо ядерної програми Ірану, чим викликав шквал критики у всьому світі. На думку багатьох експертів, такий крок наближає ймовірність війни

Колишній президент США Барак Обама назвав дії Трампа «серйозною помилкою». Євросоюз теж розкритикував американського лідера і наголосив, що не збирається виходити з угоди. Нагадаємо, що історичний документ було ухвалено 15 липня 2015 року. Іран зобов'язався припинити роботу над своєю ядерною програмою, а США та Євросоюз зі свого боку скасували санкції. Тим часом Тегеран уже пригрозив відновити роботу на атомних об'єктах, якщо американці знову введуть санкції.

● ПРЯМА МОВА

Степан ПОЛТОРАК, міністр оборони України, на запитання журналіста «Обозревателя», чи правда, що система протиповітряної оборони навколо Києва переобладнана за кошти компанії «Рошен»:

Це правда. Була допомога від компанії «Рошен» на переобладнання та ремонт комплексів протиповітряної оборони.

За один день чоловік виплатив 166 тисяч аліментів!

Житель Первомайська Миколаївської області зробив це, коли дізнався, що в нього можуть забрати водійське посвідчення та не випустити за кордон

Як відомо, зараз в Україні діють значно жорсткіші законодавчі норми щодо платників аліментів. Результат не забарився: на Миколаївщині, зокрема, з початку 2018-го, стягнуто 33,5 мільйона гривень заборгованості, тоді як за весь минулий рік ця цифра сягала 39 млн гривень.

Словаки шоковані: річку повністю перекрило сміття із Закарпаття

Угорські та словацькі ЗМІ оприлюднили вражаючі фотографії, на яких водяну артерію Бодрог повністю заповнили непотріб

Пластикові пляшки, сміттєві мішки та різні побутові відходи принесло з України, стверджують журналісти (на фото). Бодрог – притока ріки Латориці, що тече із Закарпаття через територію Словаччини та Угорщини. «Такого ми не бачили

років 30. Затор із пластику нині має 100–200 метрів у довжину і постійно зростає. Наразі він у гирлі Бодрогу, а далі рушить у бік Угорщини», – заявив співробітник охорони водних ресурсів Словаччини Іштван Ковач.

«Солодка аварія»: з перекинутої вантажівки вилізло 24 тонни шоколаду

Смачний продукт залив дорогу А2 між Вжешнею та Слупкою, що у Польщі

Машина врізалась у загрожу і перекинулась, водія зі зламаною рукою відвезли до лікарні. Можливо, місцеве населення і скористалось би нагодою набрати у відра безкоштовного шоколаду, але на місце події швидко прибули рятувальники й самі взяли за смакоту. Частину продукту зібрали за допомогою екскаватора, а решту – просто зміли теплою водою.

Шукала чоловіка-іноземця, а знайшла смерть

8 травня в італійському місті Мелфі 33-річний Антоніо Жирарді після 7 місяців шлюбу застрелив свою дружину, уродженку українського Дніпра Марину Новожилову (обоє на фото)

Чоловік, який працює охоронцем, повернувся з роботи і вистрелив жінці з табельної зброї прямо в серце. Через деякий час Жирарді наклав на себе руки. Сестра Марини Новожилової Олена Яновська сказала

журналістам, що причиною трагедії могли стати ревності. Щоб розправитися з дружиною, Антоніо раніше пішов з роботи, нікого не попередивши. Вбивство сталося в родинному домі, в самому центрі міста. Про подію до поліції повідомив сусід, який почув постріли. Наразі мотив невідомий – слідчі розглядають усі можливі версії. За попередніми даними, пара перебувала в процесі розлучення, а Антоніо Жирарді не хотів розривати шлюб.

● ОТАКІ РЕАЛІЇ

До віттаря повів чоловік із... серцем батька

Виявляється, якщо людину повністю розібрати на органи і на них знайдеться покупець, то можна вторгувати 45 мільйонів євро

Закінчення. Початок на с. 1

Василь РОГУЦЬКИЙ

«ПРОДАМ НИРКУ». АЛЕ НЕ ФАКТ, ЩО ПІДІЙДЕ

А як же страшилки, що «викрадуть і поріжуть на органи»? А як же тисячі оголошень в інтернеті «продам нирку-печінку-кістковий мозок»? Таке теж є, але реально втілити в життя цей план не так уже й просто. Якщо якийсь багач знайде лікарню, де йому нелегально погодяться пересадити орган (або легально, якщо оформить донора як родича), домовитися з охочим за гроші вирізати собі нирку, не факт, що усе складеться. Бо для пересадки має збігтися дуже багато показників, починаючи від групи крові. Інакше кажучи, не вхопиш із вулиці першого-ліпшого донора. Має бути такий, який підходить саме тобі, а це — тривалі обстеження та добір. А потім — лікарський супровід.

Як відомо, батькові футболіста Андрія Шевченка Миколі Григоровичу в Італії пересадили серце. Після цього з вікна викинувся інший пацієнт, який 2 роки чекав на донорський орган, а його віддали родичеві форварда. Лікарі запевняли, що за всіма показниками серце підходило саме українцеві, але скандал був великий. Не всі, звісно, готові і мають час чекати на донорський орган. Водночас не бракує тих, хто готовий за гроші поділитись частинкою власного тіла. Відтак експерти Всесвітньої організації охорони здоров'я кажуть, що на чорному ринку щорічно відбувається понад 10 тисяч продажів людських органів. До 10% трансплантацій нирок у світі проводиться завдяки торгівлі людьми і транскордонній контрабанді!

Без видимої загрози життю і здоров'ю можна продати рогівку ока, нирку, частину печінки, легені та кістковий мозок. Це найбільш ходові «товари» на чорному ринку. Ціни на них дуже різняться і залежать від багатьох факторів: починаючи від стану здоров'я і закінчуючи країною, у якій живе донор. Трупні органи удвічі дешевші, ніж від живих людей. Так, ціна частини печінки — 40 тисяч євро. Рогівку ока можна знайти за 4–15 тисяч євро. Попит на нирки най-

Джені просить благословення, приклавши руку до грудей врятованого її батьком чоловіка, якого жодного разу не бачила до весілля.

більший, а ціновий діапазон — найширший. Якщо донор у США може попросити понад 250 тисяч євро, то в Індії або Китаї ціна становитиме лише 15–60 тисяч. Кістковий мозок купують на грами, один грам коштує 20 тисяч доларів — дорожче, ніж, наприклад, на чорному

Автори більшості оголошень пропонують кілька органів. Серед продавців — багато молодих людей, яким терміново потрібні гроші. Серед покупців — багато посередників, які хочуть заробити. При цьому з обох сторін вистачає шахраїв...

ринку грам кокаїну. Взагалі порахували, що тіло людини «тягне» на 45 мільйонів євро. Але це тоді, коли повністю розібрати його ледь не до молекул. Автори більшості оголошень пропонують кілька органів. Серед продавців — багато молодих людей, яким терміново потрібні гроші. Серед покупців — багато посередників, які хочуть заробити. При цьому з обох сторін вистачає шахраїв...

ПОМЕРШИ, МОЖЕМО ПРОДОВЖИТИ ЖИТТЯ ДЛЯ 5 ЛЮДЕЙ

За словами в. о. міністра охорони здоров'я Уляни Супрун, у 2018 році в Україні започатковано процес трансплантації нирок від трупів не родичів. На ці потреби з державного бюджету виділено понад 100 мільйонів гривень. Лікарі будуть розмовляти з рідними людини, в якій зафіксовано смерть мозку, і просити їх про донорство. Крім того, на друге читання у Верховній Раді чекає законопроект про трансплантацію, який має спростити процес пересадки. Після його прийняття кожен українець за життя матиме право написати заяву і стати донором після смерті. Так можна врятувати 5 людей — віддавши серце, печінку, нирки та кишківник. Опитування свідчить, що 60% українців готові віддати свої органи для пересадки після смерті.

ДО РЕЧІ

● 9 людей щодня помирають в Україні через брак донорських органів, за рік — це понад три тисячі втрачених життів.

● Індія та Туреччина — єдині країни, де наших громадян на трансплантації кісткового мозку беруть лікувати за гарантійними листами від українського МОЗу.

● Я ТАК ДУМАЮ!

Що ми «наскакали» на Майдані? Розказати?

Часто росіяни саркастично запитують: що ви там наскакали на своєму Майдані і чим вам допоміг ваш Захід?

Павло ПРАВИЙ (БОНДАРЕНКО), колишній шахтар із Луганська, а нині письменник, ведучий блогів

Відповідаю графіком курсу національних валют Росії, Білорусі, Казахстану та України (на графіку видно стабільну в останні роки гривню. А також — рубль, що падає та тягне за собою білоруський рубль та казахстанський тенге. — Ред.). Нічого не помічаєте? Українська валюта не обвалилась разом із російським рублем. Усі, хто пов'язаний з російською економічною та фінансовою системою, зазнають краху. Такого раніше не було. Якщо падав рубль — він тягнув за собою гривню. Тепер — ні. Вперше за чверть століття.

Чому так? Тому що ми наскакали альтернативні ринки для своїх товарів. Нещодавно прийшла інформація, що у нас тепер на першому місці як

Ми сир у Швейцарію постачаємо! Наші екопродукти літаками возять в Емірати. Наш шоколад йде в США та Європу. Наші ракетні двигуни витісняють російські.

торговельний партнер не Росія, а Китай. На другому — Євросоюз. Ми сир у Швейцарію постачаємо! Наші екопродукти літаками возять в Емірати. Наш шоколад йде у США та Європу. Наші ракетні двигуни витісняють російські. Наші програмісти працюють на найбільші компанії світу.

Ми наскакали нарешті незалежну фінансову систему, ліквідувавши 90 «кишенькових» банків, через які відмивались та виводились десятки мільярдів доларів. Практично усі ці банки були «зав'язані» на Росію, і це робило нас вразливими.

А ще ми наскакали так, що зіскачили з російської газової «голки». І тепер у Москві не виходить викручувати нам руки.

Ми наскакали безвізовий режим з Євросоюзом. І це добре не тільки для туристів. Європа поглинає надлишок наших трудових ресурсів, які звідти пересилають валюту, інвестуючи в Україну. Тільки за останні 10 місяців з Польщі — понад 4 мільярди євро. А ще таким чином чиниться тиск на ринок праці в Україні. Роботодавці змушені піднімати зарплати, щоб втримати кваліфіковану робочу силу.

Ми наскакали прозору систему державних закупівель. Це значно знизило «розпилювання» бюджетних грошей. Тільки за минулий рік «економія» становила понад мільярд євро.

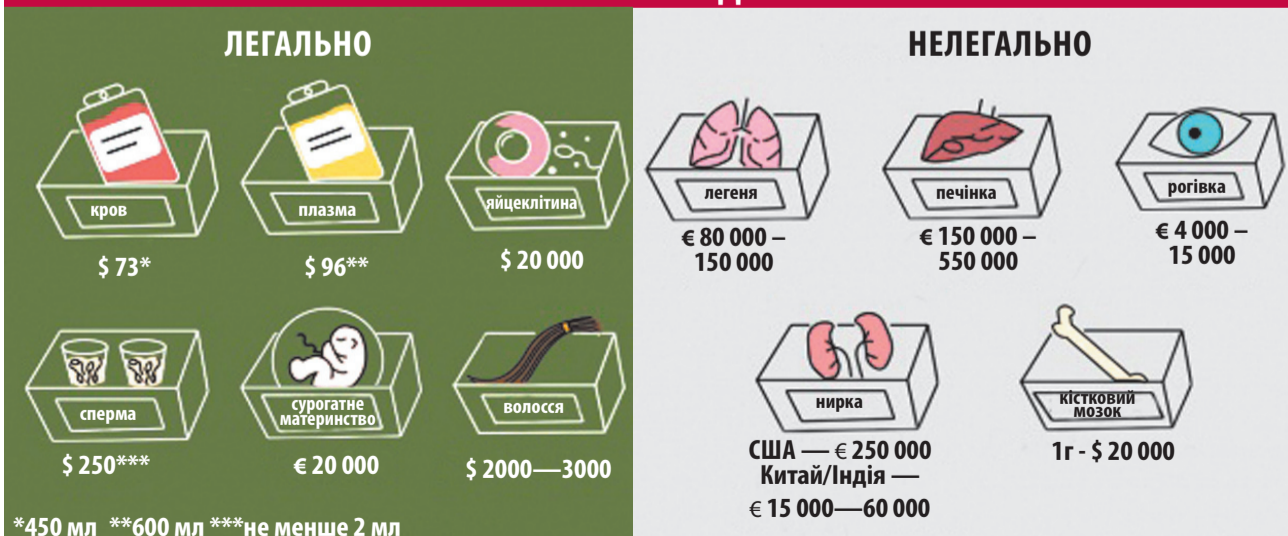
Ми наскакали лавиноподібний ріст прямих іноземних інвестицій. Будуються сонячні та вітрові електростанції, заводи для виробництва екокомплектуючих для світових автомобільних гігантів, елеватори, зернові термінали, дороги, портові термінали, міні-ГЕС і багато чого іншого. Зараз ми вийшли на рівень іноземних інвестицій 2009 року.

Ми наскакали ріст економіки, який майже втричі більший, ніж у Росії.

Ми наскакали шлях у цивілізований світ. Туди, де свобода слова та зібрань. Так, проблем у нас — з надлишком і перебором. Їх було б менше, якби нас не лізли визволяти «борці з фашизмом». Але ми і це переживемо.

І ми продовжуємо скакати. І наскачемо ще багато чого. Головне серед цього «багато чого» — можливість самим будувати своє життя таким, якого хочемо, а не залежати від свавілля царя-батюшки. І вам, дорогі росіяни, теж бажаємо. Ну скільки можна так жити?

СКІЛЬКИ КОШТУЄ ЛЮДСЬКЕ ТІЛО?

*450 мл **600 мл ***не менше 2 мл

€ 45 000 000 можна вторгувати за тіло, якщо продати кожен його частинку

СВІТОВЕ ІМ'Я

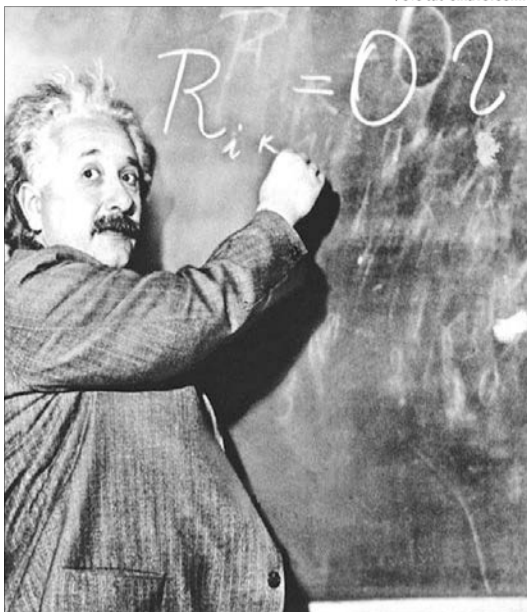

Фото tut-cikavo.com.

Математик розробив власну формулу успіху.

Фото kulturologia.ru.

«Подушка, на якій ти спиш, у сто разів щасливіша від мого серця», – писав закоханий геній дружини Мілеви.

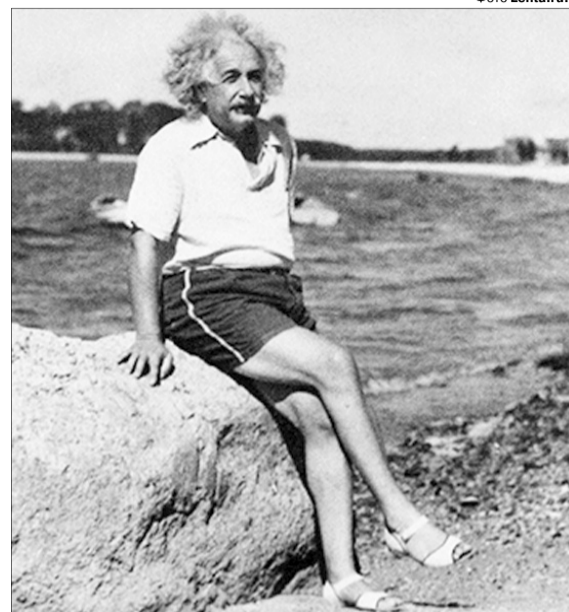

Фото Lenta.ru.

Ейнштейн по-особливому бачив світ, умів дотепно пожартувати і не соромився своїх дивацтв.

«Бомба любові» сильніша за найстрашнішу ядерну зброю»

Кожного дня ми так чи інакше маємо справу з теоріями Ейнштейна: GPS-навігація, цифрові фотокамери, телевизор, комп'ютер. Усі ці винаходи базуються на його геніальних відкриттях. Лауреат Нобелівської премії з фізики, почесний доктор близько 20 провідних університетів світу, член багатьох академій наук, автор численних наукових робіт, книг та статей розробив власну математичну формулу успіху, яка словами трактується так: **робота + гра + вміння мовчати**

Власта КРИМСЬКА

Однак наймогутнішою силою у всьому Всесвіті науковець вважає Любов. Уже будучи зірково знаменитим, Альберт Ейнштейн пише листа своїй доньці від першого шлюбу Лізерл про те, що світ коли-небудь зрозуміє, що «бомба любові» сильніша навіть за найстрашнішу ядерну зброю.

«МОЄ СЕРЦЕ ТИХО Б'ЄТЬСЯ ДЛЯ ТЕБЕ ВСЕ ЖИТТЯ»

«...Існує надзвичайна сила, якій наука до цього часу не знайшла офіційного пояснення. Ця сила керує всіма іншими явищами, які є у Всесвіті. Любов примножує все найкраще, що в нас є, і допомагає людині не бути зануреною у сліпий егоїзм. Для неї ми живемо й помираємо. Щоб зрозуміти її, я зробив просту заміну у звичайному рівнянні. Якщо натомість $E = mc^2$ ми визнаємо, що енергія для зцілення світу може бути отримана через любов, помножену на швидкість світла у квадраті, то зробимо висновок, що це і є найпотужніша сила, якій немає меж. Тільки через любов можемо знайти сенс у житті, зберегти світ, допомогти цивілізації вижити. Можливо, ми ще просто не готові, аби створити «бомбу любові» — достатньо могутній винахід, щоб повністю знищити ненависть, егоїзм та скупість, все, що спустошує нашу планету».

Із сербською студенткою факультету медицини Мілевою Марич

Альберт познайомився у Швейцарії, де був зарахований до політехнікуму на педагогічний факультет. Вона згодом стала його дружиною і народила йому трьох дітей.

«...Я втратив розум, помираю, палаю від любові й бажання. Подушка, на якій ти спиш, у сто разів щасливіша від мого серця!» — писав свого часу закоханий Ейнштейн. Його пристрасть не залишилася без відповіді: Мілева народила їхню першу дитину — доньку Лізерл. Але несподівано «у зв'язку з матеріальними труднощами» Альберт запропонував віддати немовля на удочеріння багатій бездітній сім'ї родичів Мілеви. Цей лист — спокута перед маленькою дівчинкою, для якої його серце тихо билося все життя.

ОДНА ІЗ ФОРМ АУТИЗМУ НЕ ЗАВАДИЛА СТАТИ УСПІШНИМ

Альберт Ейнштейн народився в місті Ульм на півдні Німеччини в небагатій єврейській родині. Його батько Герман був співвласником невеликого підприємства з виробництва пухового наповнювача для матраців та перин. Мати Пауліна походила з родини заможного торговця кукурудзою. Влітку 1880 року сім'я перебралася до Мюнхена, де народилася молодша сестра Марія. Цікаво, що в дитинстві маленький Альберт розвивався дуже повільно. Батьки хвилювалися, що він буде відсталим, оскільки добре говорити почав тільки у 7 років. Вважається, що

у нього була одна з форм аутизму.

З ініціативи матері змалку почав займатися грою на скрипці. Захоплення музикою зберігалося в Ейнштейна впродовж усього життя. Перебуваючи в Принстоні (США), 1934 року він дав благодійний концерт, де виконував на скрипці твори Моцарта, збираючи кошти емігрантам із на-

ня винаходів. З того часу він почав листуватися та зустрічатися із найзнаменитішими фізиками. Геніальність Ейнштейна, хоча й не одразу, визнав цілий світ. Причетність до прискорення робіт над американською ядерною програмою науковець вважав великою трагедією свого життя. Широку популярність

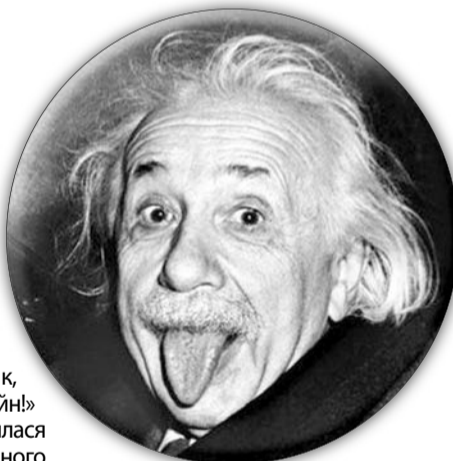
Ейнштейн завжди говорив: «Куди б ти не вирушив, ти береш із собою себе».

цистської Німеччини. Місцевий журналіст, захоплений його виконанням, запитав сусідку: «Хто це грає?» І почув у відповідь: «Як, ви не знали? Це ж сам Ейнштейн!» Наступного дня в газеті з'явилася стаття про виступ незрівняного віртуоза-скрипаля Альберта Ейнштейна. «Великий музикант» вирізав замітку і з гордістю показував знайомим: «Ви думаєте, я вчений? Знаменитий скрипаль, ось хто я насправді!»

ВЕЛИКИЙ ФІЗИК НЕ МІГ ВЛАШТУВАТИСЯ НАВІТЬ ШКІЛЬНИМ УЧИТЕЛЕМ

Отримавши диплом викладача математики та фізики, він довго не знаходив роботи. Сам Ейнштейн пізніше згадував: «Мене четвертували мої професори, які не любили мене через мою незалежність та закрили мені шлях до науки». Внаслідок відсутності заробітку він голодував, що стало причиною хвороби печінки, від якої страждав до кінця життя.

Допоміг йому колишній однокурсник, математик Марсель Гроссманн, який рекомендував юнака до Федерального бюро патентуван-

«Вам сподобається цей жест, бо він адресований усьому людству».

отримав його афоризм: «Якщо третя світова війна буде вестися атомними бомбами, то четверта — камінням та палицями».

Всі бачили фотографію вченого, яка стала всесвітньо відомою. Цей знімок був зроблений напередодні його 72-го дня народження. Втомившись від фотокамер, на чергове прохання усміхнутися Альберт Ейнштейн показав язик. Підписуючи одну із цих світлин, геній сказав, що його жест адресований усьому людству.

Несправедливість, гноблення, брехня завжди викликали його гнівну реакцію. У листі до сестри Марії він пише: «Здається, люди втратили прагнення до справедливості та

гідності, перестали поважати те, що ціною величезних жертв зуміли завоювати перші, кращі покоління...»

«ТЕОРІЯ ЩАСТЯ» АЛЬБЕРТА ЕЙНШТЕЙНА ДІЄ І СЬОГОДНІ

У 1952 році, коли Ізраїль тільки-но почав формуватись як повноцінна держава, великому вченому запропонували стати президентом. Ясна річ, фізик навідріз відмовився від такого високого поста, пославшись на те, що він — учений, і для управління країною йому не вистачає досвіду.

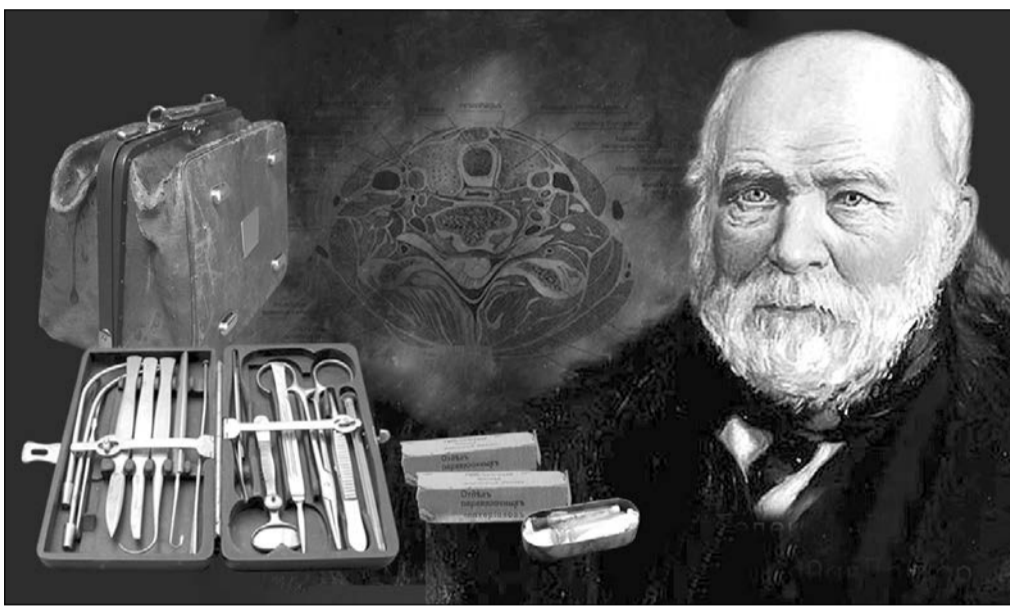
Під час візиту в Токіо в 1922 році Ейнштейн написав свою «теорію щастя». Обидві записки фізик у готелі «Імперіал» віддав кур'єру, який приніс радісну звістку: Ейнштейн отримав Нобелівську премію в галузі фізики за теорію фотоефекту. Він обмежився лише двома реченнями, в яких і був відображений простий рецепт щастя: «Спокійне і скромне життя приносить більше радості, ніж прагнення до успіху в поєднанні з постійним занепокоєнням. Хто має волю, знайде і спосіб». Ці «поради» великого вченого минулого року були продані за 1,56 мільйона доларів на аукціоні в Ізраїлі.

Ейнштейн завжди говорив: «Куди б ти не вирушив, ти береш із собою себе». І коли його здоров'я різко погіршилося, він написав заповіт, сказавши друзям: «Своє завдання на землі я виконав». Альберт помер у 76-літньому віці у США. Останньою його працею стало незакінчене звернення із закликом запобігти ядерній війні. Його прийомна дочка Марго від другого шлюбу згадувала про останню зустріч з Ейнштейном у лікарні: він говорив із глибоким спокоєм, про лікарів — навіть з легким гумором, і чекав своєї смерті як майбутнього «явища природи». Наскільки безстрашним він був за життя, настільки спокійно зустрів смерть. Без будь-якої сентиментальності. Наприкінці Ейнштейн коротко сформулював свою систему цінностей: «Ідеалами, що освітлювали мій шлях і надавали мені сміливості та мужності, були добро, краса та істина».

● СВІТОВЕ ІМ'Я

Пирогов — це вам не Ленін...

Тіло геніального хірурга, анатома, педагога та громадського діяча після публічних дискусій і суперечок усе ж вирішили ребаальзамувати. Цю процедуру у березні—квітні українські вчені вперше провели самостійно, без участі консультантів із Москви, за кошти Вінницької міської ради

Лікар-гуманіст знав секрети нетлінності тіла й людської шани.

Галина СВІТЛІКОВСЬКА

ЧОМУ ХІРУРГ ХОВАВ РУКИ В КИШЕНЯХ?

Із багатьох екскурсійних поїздок Україною, які вже стали доброю традицією нашого редакційного колективу, мені особливо запам'яталося відвідання Національного музею-садиби Миколи Пирогова. І не тільки цікавою інформацією про наукові й практичні досягнення знаменитого лікаря, а й вражаючими деталями про його людські якості. Чи то спогади, а чи легенди цитувала екскурсовод:

— Микола Іванович жив скромно, приймав усіх — і заможних, і зовсім бідних. А після операції мав звичку класти руки в кишені. Знаєте, для чого? Щоб пацієнт не запхав туди гроші.

Повернувшись із Вінниці, я перечитала оповідання «Чудесний лікар» Олександра Купріна, написане на основі реального факту з життя Пирогова. У бідній сім'ї занедужала дитина. Батько, на прізвище Мерцалов, не мав навіть копійки в кишені, бо зовсім недавно сам перехворів на черевний тиф, і на лікування витратив усі злиденні заощадження. Родина мешкала в сирому підземеллі. Три місяці тому померла одна дівчинка, тепер згасало життя другої. У відчаї чоловік уже вирішив накласти на себе руки, але випадково у парку зустрів незнайомця, який назвався лікарем і попросив негайно відвести його до хворої дитини. Гість уважно оглянув дівчинку, призначив лікування, виписав рецепт. Свого прізвища він не назвав, а коли пішов, то господар виявив на столі

під чайним блюдцем кілька крупних банкнот. Прізвище свого благодійника щасливий батько довідався із прикріпленого до пляшечки з ліками аптечного ярлика, де було написано: «За рецептом професора Пирогова».

На жаль, ця історія, що трапилася в Києві, за півтори сотні літ не втратила актуальності. І сьогодні помирають діти через брак коштів у їхніх батьків, бо якісна медична допомога в Україні

А з іншого боку, чи резонно так ставити питання нашим чиновникам, якщо у багатьох із них місячна зарплата значно перевищує цю суму?

ЙОМУ МАЄМО ДЯКУВАТИ ЗА НАРКОЗ, ГІПСОВІ ПОВ'ЯЗКИ, УРОКИ ДЛЯ ВІЙСЬКОВИХ ЛІКАРІВ...

Якщо вам довелося перенести серйозне хірургічне втручання, то мусите знати, що саме Пирогов зро-

«**Чимало оригінальних методик видатного лікаря застосовуються у хірургії й досі. Значний внесок зробив Микола Пирогов і в педагогічну науку.**»

далеко не всім доступна. Поліпшити ситуацію в. о. міністра охорони здоров'я Уляна Супрун вирішила, зекономивши на великому лікарі. Вона провела у Facebook пост-опитування: «Чи Микола Пирогов захотів би, щоб гроші, які можна використати на лікування живих людей, витрачалися на процедуру ребаальзамування, яка вже не допоможе нікому? Чи в Україні у XXI столітті бюджетні кошти повинні йти на подібні процедури? Як гадаєте?»

Думки людей розділилися, кажуть, більшість голосувала за «економію». З одного боку, начебто й правильно. Ну нічим особливим не вражає скромна усипальниця з тілом нехай навіть генія. І черг, як колись до Мавзолею у Москві, біля неї нема. То навіщо ж витрачати 200 тисяч гривень на ребаальзамування Пирогова?

бив процес операції безболісним. Будучи ще молодим лікарем-науковцем, він винайшов надзвичайно простий і надійний прилад для вдихання пацієнтом ефірних парів, випробував його на собі і 14 лютого 1847 року провів першу операцію під загальним наркозом.

Згодом у майстерні скульптора, що жив поруч із його будинком, ученому спала на думку ідея створення гіпсової пов'язки. До цього часу при лікуванні переломів кісток їх фіксували бинтами, змоченими у крохмальному розчині. Така пов'язка тривалий час не засихала, нещільно прилягала до зламаної руки чи ноги, розм'якала від дощу й вогкого повітря. Гіпс допоміг усунути ці недоліки, і невдовзі вся Європа користувалася винаходом Миколи Пирогова.

Під час оборони Севас-

тополя, куди у 1854 році потрапив добровольцем, хірург був вражений великою смертністю солдатів. Відмінивши «загальну чергу» легко- і тяжкопоранених, а також інфікованих хворих, Пирогов запропонував правила сортування, евакуації та госпіталізації всіх, що потребували допомоги.

Хто б міг подумати, що через 153 роки після того, як учений видав класичну працю «Основи загальної військово-польової хірургії», життя змусить нас повернутися до розроблених ним схем. Від багатьох лікарів, які з початку бойових дій на Сході України опинилися у справжньому пеклі, доводилося чути, що втрат могло бути значно менше, якби з перших місяців вдалося грамотно й чітко реалізувати настанови Пирогова.

Розповідають, знаменитий лікар врятував Дмитра Менделєєва, якому помилково поставили діагноз «сухоти». А в 1862 році хірург зберіг ногу народному герою Італії Джузеппе Гарібальді, якому медики одногосло пропонували ампутувати кінцівку, і лише Пирогов, ретельно оглянувши рану, категорично відкинув цю пропозицію. І сталося диво: на двадцять п'ятий день лікування куля сама вийшла на поверхню, а через деякий час поранений уже міг ходити.

Чимало оригінальних методик видатного лікаря застосовуються у хірургії й досі. Значний внесок зробив Микола Пирогов і в педагогічну науку. Але заслуги його за життя не були належно оцінені. Тож учений був змушений повернутися у свою садибу поблизу Вінниці, де створив першу на Поділлі сільську лікарню, збудував аптеку, щоб пацієнти могли придбати ліки. На багатьох його рецептах траплялася позначка «рго раірег» (для бідного), що означало «безкоштовно». У «хірургічну пустелю» потяглися хворі з усієї України, а також із Москви, Петербурга, Поволжя, Уралу. Майже щодня Пирогову доводилося оперувати, робити перев'язки і протягом 5–6 годин приймати недужих. Не випадково його вважали засновником земської медицини.

Помер Микола Пирогов 23 листопада 1881 року від раку. На четвертий день після смерті його тіло було забальзамоване доктором Виводцевим, який приїхав із Петербурга. Є свідчення, що методику збереження нетлінності розробив за життя сам Пирогов. Фахівці стверджують, що забальзамоване на чотири десятиліття пізніше тіло Леніна перебуває у значно гіршому стані. Зараз усипальниця великого хірурга знову відкрита для відвідувачів.

● ВАЖЛИВО ЗНАТИ

Хропете? Перевірте печінку

Збої у роботі цього важливого органу, який потерпає від нашого нездорового харчування та зловживання алкоголем, дають про себе знати не тільки болем у боці, а й іншими неприємними симптомами

Через велике навантаження печінка може перестати фільтрувати кров і накопичені токсини мають усі шанси дістатися мозку. Коли це відбувається, виникає сплутаність свідомості, провали в пам'яті, труднощі у прийнятті рішень.

Якщо ми не шкедуємо свою печінку, то рівень цукру в крові падає. В результаті людина стає дратівливою, розгубленою і відчуває нестачу енергії.

Дуже важлива роль цього органу в регулюванні статевих гормонів. Погіршення його стану призводить до гормонального дисбалансу, який може викликати зниження лібідо,

«**Токсини, потрапляючи у головний мозок, здатні впливати і на наш настрій, психічне здоров'я. Підвищена тривожність або депресія можуть бути пов'язані зі «страйком» печінки.**»

болючі менструації у жінок, імпотенцію у чоловіків.

Токсини, потрапляючи у головний мозок, здатні впливати і на наш настрій, психічне здоров'я. Підвищена тривожність або депресія можуть бути пов'язані зі «страйком» печінки.

Люди, схильні до частих застудних і вірусних захворювань, грішать на брак в організмі вітаміну С. Але мало хто знає, що рівень імунітету залежить не тільки від стану кишківника, а й печінки.

Зрештою, навіть у апное — припиненні легеневої вентиляції під час сну більш ніж на 10 секунд — теж винен цей орган. Кажуть, у тих, хто дуже хропе, функції печінки порушені.

Як зарадити проблемам? Обмежте споживання цукру, алкоголю, газованих напоїв, напівфабрикатів та їжі зі шкідливими жирами. Введіть у раціон тваринні та рослинні амінокислоти. Більше їжте листової зелені. Не забувайте про джерела сірки: яйця, часник, цибулю.

● НАШІ ГЕНІЇ

«Дайте мені тисячу років — і я розмалюю небо!»

«Усе було суто інтуїтивно, підсвідомо... Якесь шаленство йшло, мене розпирало, моя рука не встигала робити те, чого я не знав. Якби я був багаторукиком богом Шивою, встиг би значно більше: у мене було б 10–20 рук, і кожна щось би робила. Як мене прорвало, я відчув, що це таке — свобода творчості», — так всевітньо відомий український художник Іван Марчук описує стан, коли відчув, як має малювати

Оксана КОВАЛЕНКО

12 травня наш Іван Степанович відзначає, слава Богу, 82-й день народження. Нині малювання — і далі на головному місці в його душі. Друзі художника описують його як прямолінійного чоловіка, гонорового і стійкого. Кажуть про нього, що ніколи «ні перед ким не прогинався, не ставав на коліна, ні в кого нічого не просив»; а щоб дочекатися вибачень від Марчука, треба, аби... Дніпро повернув води на Білорусь». Переказують, що Іван Марчук любить аромат гарбузів, а яблука навіть гладить.

У світі знають, що українець Марчук винайшов техніку «пльонтанізму». Пензлем він наносить дрібні багатшарові лінії, які переплітає на картині, наче нитки на домотканому полотні. «Я ж знав, як нитки снуються, все життя — у них. Батько був ткачем, полотно ткав, ця ляда стукала день і ніч, день і ніч... Як тяжко зароблялася та копія! Батько спав, пригадує, годину-дві, а то все працював, щоб збити аршин полотна — 75 сантиметрів, здається...»

Родом талановитий художник із Волинського воєводства. У 1936 році, коли він з'явився на світ, тернопільське село Москалівка належало до Польщі. У родині Марчуків зростало ще троє дівчат. Жили злиденно, проте художник називає той час райським. «Вся хата потопала у квітах, вони буквально плелися стінами. Дівчата займалися квітникарством. Навколо росли вишні, і все це так буяло! Навколо — в капусті, в коноплі, бараболі — де

завгодно росли квіти. Що я робив? Малював квіти їхнім же соком». Свого часу закінчив Львівське професійне училище. Став дипломованим художником.

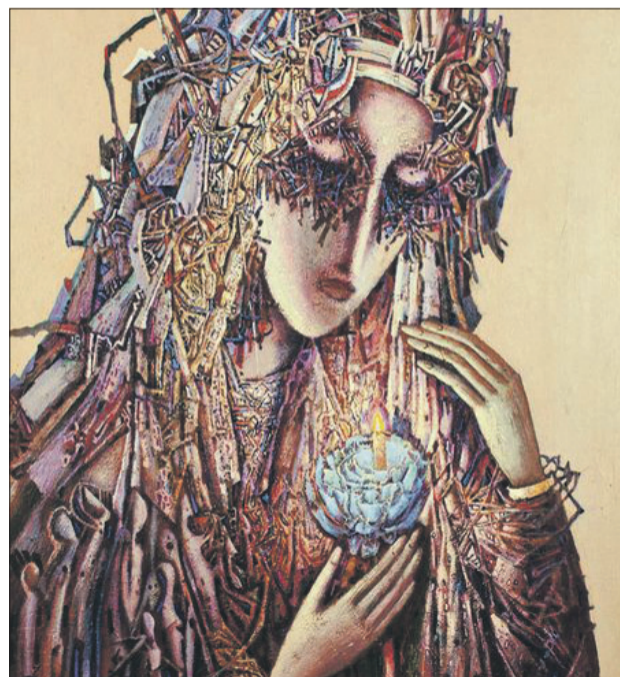
Спілка художників УРСР робила вигляд, що такого майстра не існує. У Києві Марчука вважали націоналістом. Перевіряли на благонадійність після того, як на прохання колег він підписав лист на підтримку московських дисидентів. Його забрали з дому на «співбесіду»: «Казали, що роблю не то мис-

тецтво, питали, які я коди, шифри в картинах закодовую... Не знав, чи вільний ляжу спати, чи вільний прокинуся зранку». Це тривало близько двадцяти років! Очевидці згадують, що офіційно Марчука критикували за песимізм: при такій сонцесяйній радянській дійсності малює у похмурих кольорах! А він ховав картини у знайомих, мучився через невідомість і думав про закордон. Не малювати просто не міг.

Щоб творити вільно, виїхав до Австралії. Покинув удома половину

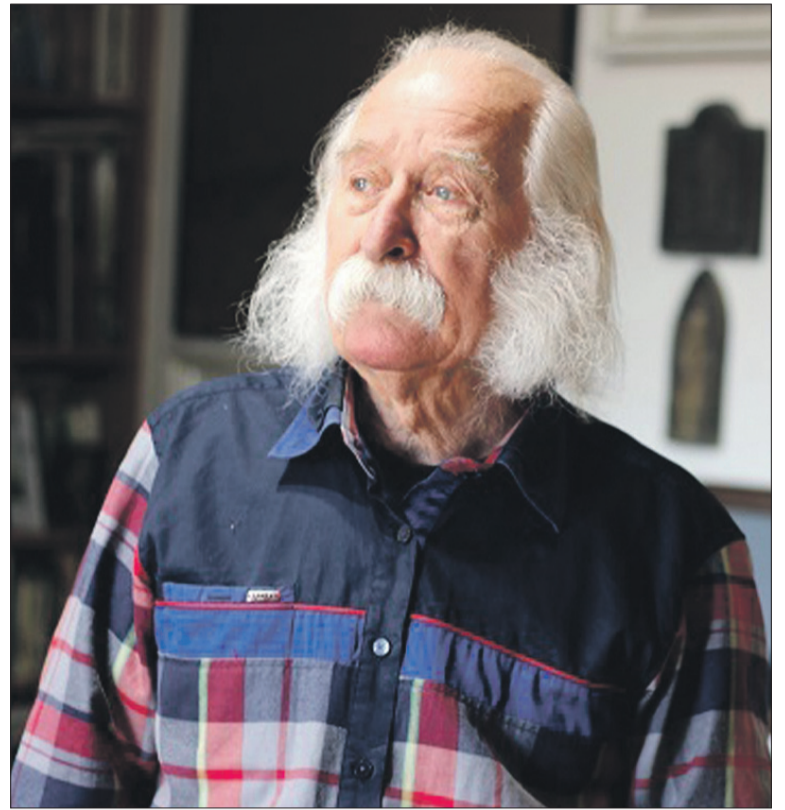
«В дорозі». 1990 р.

«Скажи мені правду». 1997 р.

«Природа, як дівчата, снує, плете, вив'язує мереживні покривала, а я це бачу на фоні неба».

До 1979 року Іван Марчук писав картини без назв. Каже, рука його малювала сама по собі.

картин. Подався потім до Канади, до Америки. Упродовж 12 літ завоював визнання як митець. На Заході став багатим. Але мови вчити не мав коли, не явилася йому у житті, як він каже, і його обраниця. Хоча доньку має — це талановита скрипалька, яку називають «українською Пага-

Художник зізнається, що не завжди може пояснити, що намалював: «Це не моя робота — пояснювати, що зобразив. Лягло на душу — хіба цього мало? Хай пояснюють мистецтвознавці й екскурсоводи».

ніні в спідниці», Богдана Півненко. Після теракту на вежі-близнюки у Нью-Йорку повернувся в Україну. З 2001-го він тут. І тут він говорить, що бачить: «В Україні, на превеликий жаль, нема влади українців. Чомусь завжди тимчасові люди. Прийшли.

Ще гірше: взяті в оренду. Смішно звучить: орендовані футболісти, орендовані політики, орендовані гендлярі».

Іван Марчук написав близько 5 тисяч картин! Аж тоді, коли у світі за полотна українця Марчука почали платити по кілька десятків тисяч євро, його і на рідній землі стали вшановувати як знамого художника: звання, зокрема лауреата Національної премії імені Т.Г. Шевченка, виставки, хата-музей у рідному селі. Іван Степанович сприймає те все спокійно: «Моє життя було дуже тернистим, але попри все я стільки напрацював, дайте мені тисячу років — і я розмалюю небо! Тільки дайте таку можливість. Це ж така була б картина! Там, у високості, стільки простору, стільки безмежжя, тільки працею і працею, твори і радій, що твориш...»

ЦІКАВІ ФАКТИ

● Перша неофіційна виставка у Києві відбулася аж 1981-го у Спілці письменників. «Черги стояли, ніби в магазин за дефіцитом, — згадує Марчук. — Через два дні надійшла вказівка, щоб її не було. Я сказав: знімайте, якщо хочете, а сам не буду».

● За кордоном Марчук створив дев'ять циклів картин: щоразу експериментував із палітрою, технікою, стилем та формами.

● У 2007 газета «The Daily Telegraph» включила українця Марчука до британського рейтингу «Сто геніїв сучасності».

● Міжнародна академія сучасного мистецтва в Римі прийняла Івана Марчука до лав «Золотої гільдії» та обрала почесним членом наукової ради академії (до «Золотої гільдії» входить 51 художник з усього світу).

● Власні картини Марчук лише зрідка дарує і майже ніколи не продає, чим дивує колекціонерів, які готові викладати за них сотні тисяч. Каже: «Картини — це моя дівтора, я сам. А показувати картини обов'язково треба — це ніби жінку обнімати».

● Коли мав 66 років, купив перший костюм — на урочистості з нагоди присвоєння звання «Народний художник України». Третій Президент України Віктор Ющенко свого часу обіцяв побудувати музей Марчука на Андріївському узвозі. Але капсула і нині там.

● ОГОЛЕНА РАНА

«... Перша нагорода на війні: по дві літри пива за кожного полоненого, півтори — за вбитого»

Закінчення.
Початок на с. 1

Борис ГУМЕНЮК

Вогкі сутінки піднімалися звідкись із сухих очеретів докола Водяного навшпінках вибігали з по той бік терикону і нечутно розбігалися наче ворожа ДРГ. Ви в кільці вас оточено виходу немає все і вас тут — горстка людей. Ці люди поруч з тобою це все що залишилося від людства доведеться чекати ранку і перших променів сонця щоб пересвідчитись а доти тримати кругову оборону відсікати темряву вогнем... Бійці сплять де кого звалила втома окрім одного який у парі з тобою протистоїть ночі на посту його не видно в темряві лише ледь вловимий силует нечіткий намальований темрявою світловий контур. Коли поміж хмар на небі з'являється місяць чи спалахи трайсерів розкреслюють небо червоним по чорному густе світло вливається всередину крізь бійниці на протилежній стіні вашої підземної фортеці окреслюється його одинока тінь. Його одинока тінь бере тепловізор опирається ліктями і грудьми на земляний бруствер ретельно оглядає периметр довго вдивляється в далекий горизонт десь там — причаївся ворог — у темряві там — у цілковитій темряві — окупований Донецьк. В цю мить у місячному світлі цей солдат більше нагадував астронома аніж кулеметника піхотного батальйону який в телескоп розглядає зоряне небо сподіваючись вловити порух далеких незнаних світів. Нікого кажуть на нулі: чисто нічого розумного ми самотні на цій планеті. Щоб не прогавити атаку боєць кожні 20 хвилин дивитиметься у тепловізор поки не зійде сонце над Донецьком

Фото: korrespondent.net

... і Александр Сергєєвіч Пушкін плакав сильно хотів жити клявся що віршів не пише і ніколи не напише молодий хлопець москвич...

не настане ранок не відступить ніч. Коли відступе ніч настане ранок зійде сонце над Донецьком? Може ніколи темрява поглине його навечно але боєць сподіватиметься до останнього ціною власного життя якщо доведеться наче астроном прибульців з іншої планети він — вірити і запорука його віри не слово а меч. Зараз на 20 хвилин можна розслабитися. повикліпувати чорних метеликів з очей. Очі в очі намагаєшся передивитися темряву шукаєш де прилягти ящики з ВОГами те що треба складаєш в кутку зброю злегка попускаєш ремінці на касці й бронжилеті прирозшнуровуєш берці щоб за мить повернути все на місце в разі чого раптом якщо вони. Відчуваєш полегкість притік крові та свіжого повітря до натомлених м'язів

очі злипаються простягнув ноги хто не був той не знає що таке блаженство прихилився до прохолодної стіни. Сон наче слизкий холодний вуж виповз звідкільсь із самої темряви крутнувся докола ноги ковзнув під сорочку і поповз вгору вздовж спини. 20 хвилин перепочинку довірити власне життя іншій людині на цілих 20 хвилин 20 хвилин повної відключки наче 20 крапель води для спраглого в пустелі: в оті 20 хвилин завше приходять вони твої прадавні гості віроломні сни. ...Звісно можна піти протореним шляхом знову витягнути СПГ на четвертий поверх увалити по них з усієї сили прямою наводкою але з СПГ то була сира ідея визнаю але не каюся! добре ми тоді по них лупанули спалили екіпаж і їхній БРДМ... ...О що то за війна? Най іде гет' така війна. В штирнайцятому — ото була війна! Мож' було вільно си стрельнути не питаючи дозволу в кожного гицля який думає жи він начальник над чоловіком. В штирнайцятому лиш-но казав-ім Лемкови: «Шваґре ану раз-два зріжте з ЗУшки тую во зельонку бо чось ми'сі здає жи там засіла якась ненза. А я вітки знаю? Може засіла а може не». А він тобі на се: «Мона Братю я лише проріджу? Шкода задурно нищити боже деревце». Десь так питає мій дідо мою бабу: «Мона, Лізо?» — а вона йому на то: «Мона, Ілька» і серденько її так голосно билося

наче сто голубок замкнутах в клітку і загадково усмішка блукала на твару... ...Спершу хотіли здати полонених в контррозвідку поки не подивився їхні документи а як подивилися відвели за хлів і Кармелюк власноруч вліпили кожному кулю. Що такого було в тих документах? Лев Ніколаєвіч Толстой контрактник уродженець Самарської області і Александр Сергєєвіч Пушкін плакав сильно хотів жити клявся що віршів не пише і ніколи не напише молодий хлопець москвич... ...Ці покинуті люди забігли в цей під'їзд імовірно наприкінці 80-х перепахнутися вмазатися послухати Гадюкіних косяк забити почитати божевільного Осьмачку так там й залишилися на довгі 30 років огрядні жіночки із зубними протезами відрижкою погано зафарбованими сивими пасмами лісі підсліпуваті чуваки з енурузом електронною цигаркою десятима невдалими романами про життя що не вдалося які вже давно замість ранкового сексу практикують ранкову кашку від дружин... ...випатрали ми той їхній курник як кабану черево Палій приволік із собою РПГ і з тридцяти кроків — як дав їм! — просто у бійницю штирох поклали одразу тож лишили а ше двох не при тямі привели до себе в розташування. Лемко тішився думав тижневу відпустку дадуть щоб додому до хати до діток Марущин взагалі на Зірку героя розщитував Баб'як й собі розм'як слину пустив роздоймив писок а я лиш-но зиркнув на комбата і одразу всьо допетрав нам би пива — кажу — втамувати спрагу а то після бою в писку так ніби соленого піску насипано у дволітрових бомбах щоб по бомбі на брата і полежати півдня в холодку за наметом. На моє вийшло це моя перша нагорода на війні по дві літри пива за кожного полоненого півтори — за вбитого: я не знаю чи добре брати плату за вбитих але як вийшло. Здригнувся протер заспані очі вужа не було лише липкий холод від вогкої стіни і слиз на тілі залишений змієм ніч минула бо все в цьому світі минає — окрім війни трапляється — видихнувшись — вона перепочиняє одну мить — а комусь нажитися вистачає: завтра буде новий день і нова мить.

● АКТУАЛЬНЕ НА ВІКИ

Микола ВІНГРАНОВСЬКИЙ, український письменник-шістдесятник, актор, режисер, сценарист (1936–2004)

Цілує тихо Перемога Губами білими Вдову...

Цілує тихо Перемога Губами білими Вдову.

А горе горя ще народить, В порожній вигляє рукав: Стоїть народ мій і народи Із похоронкою в руках.

Лежать руйновища, затихли, Зозулі лет — ні в тих ні в сих. Земля — могила для загиблих.

Земля — землянка для живих.

І лиш сльоза з пожеж іржава Таку ж іржаву доганя — До смерті стомлена держава У плуг корівку запряга.

Народ піврукий і півногий Пита — кого? чого? — пита. Вдова цілує Перемогу У перепалені вуста...

Погиб народ. Не стало знаку. Одна ознака — був такий. Під мерехтінням Зодіаку Вербові капці і ложки.

І тут, коли, коли вже мурі На нас дивилися віки — В дитдомі, в гільзі, у латурі Народ нам зав'язав пупки:

Малі-маленькі — більші-менші, Дезінфіковані ванном, — Так стали ми, народоперші, Його незаскненим вікном.

Тотальної погуби-згуби Ребристе в лишаях дитя. І цілували наші губи Вдова-Любов, Вдова-Життя. 1978.

ДЕНЬ ПЕРЕМОГИ Ярами бурими, гнідими Тумани ввали, поповзли, Німотні тіні заходили Сліпого попелу й золи.

Який поріг? Нема порога. Де родовід? — не доведу.

Велика сторінка для Пані

Коли поряд із чоловіком немає жінки, він починає робити дурниці. Коли ж жінка не має поруч чоловіка, вона береться робити капості.

● РУКОДІЛЬНИЦЯМ

«Люблю весну, та хто її не любить...»

Якщо ви також, як і автор цих рядків Володимир Сосюра, захоплені дивовижною і неймовірно красивою порою пробудження і розквіту природи, то складність схеми і перспектива тривалої копіткої роботи над вишивкою не зупинять вас. А в нагороду матимете змогу споглядати картину весняного цвітіння завжди

● ПЕРЕД ЛЮСТЕРКОМ

Нарощені вії: краса триматиметься більше місяця

З таким «макіяжем» зручно подорожувати і не страшно потрапити під дощ

Очі з довгими густими і пухнастими війми — виразні та привабливі. А якщо природа не наділила вас такими? Саме для цих випадків з'явилася популярна у салонах краси та перукарнях послуга — нарощення. Це процедура збільшення об'єму і довжини власних вій.

Розрізняють два методи нарощення: пучкове й одиничне (останнє ще називають японським). Під час першого пучки з трьох-п'ятима війми різної довжини майстер приклеює до повік спеціальним клеєм. Така процедура займає небагато часу, вії стають більш пухнастими. Цей метод підходить для носіння на один-два дні і популярний у наречених, випускниць, іменинниць.

Одиничного нарощення вистачає на термін від 3 до 5 тижнів. Це приклеювання однієї-трьох штучних вій безпосередньо до власної спеціальним клеєм. Процедура триватиме 2-3 години.

Такі вії — це дуже практично і красиво: їх не потрібно підфарбовувати і можна не хвилюватися, що макіяж зіпсується під дощем. Дуже зручно з ними у подорожі. Але і така краса має свої застереження.

Не рекомендується нарощувати вії, якщо:

- є алергія на використовувані матеріали;

- страждаєте від кон'юнктивіту;
- маєте жирну шкіру біля повік.

Що потрібно пам'ятати:

● не можна мочити вії протягом 2-3 годин після процедури, тому що смолянистий клей довго застигає;

● не потрібно додатково фарбувати їх тушшю, нарощені вії мають красивий вигляд і без неї;

● не варто користуватися жирними кремами для повік і рідиною для зняття макіяжу на олійній основі, бо вони розчиняють смолу — основу клею;

● не можна терти очей, доторкатися до них краще тільки два-три рази на день під час умивання;

● потрібно спати на спині або на боці, але не обличчям у подушку;

● обмежити походи у сауну чи лазню;

● якщо носите контактні лінзи, бажано на цей період замінити їх окулярами.

Нарощування вій, звичайно ж, трохи псує власні, вони можуть обламуватися і ставати коротшими, тому що їм доводиться витримувати додаткове навантаження. Але не варто переживати, бо через два тижні відпочинку після нарощення вони швидко відновлюються. Тут хорошим помічником буде ридинова олія, яку потрібно наносити чистою шпателькою на ніч.

● КОРИСНО ЗНАТИ

Якщо вас манить вишивка

Жінки здавна тягнуться до краси: облаштовують оселю, шийють та оздоблюють вбрання, виготовляють оригінальну біжутерію та подарунки для близьких. Якщо ви також зацікавилися рукоділлям, але не займалися ним раніше, наберіться терпіння, адже неможливо одразу створити шедевр — шлях до нього довгий і тернистий. Зате як радісно бачити результат своєї праці! Практичні поради для початківців допоможуть вам уникнути помилок і перетворити рутинну роботу на улюблене заняття

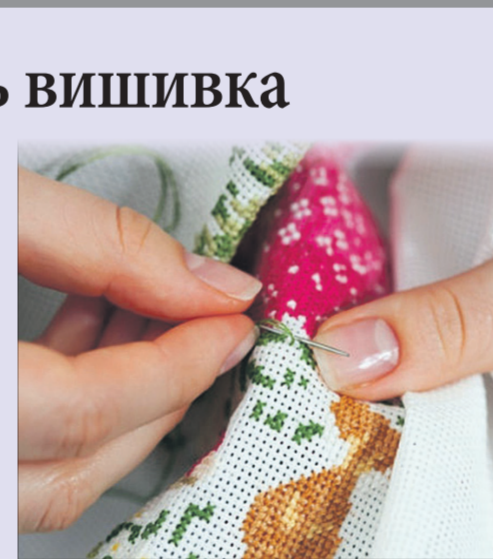
Багато кому вишивка здається чимось складним, хоча насправді цей вид рукоділля не потребує особливих навичок. Головне — не гнатися за складними композиціями з поєднанням багатьох кольорів, а спершу потренуватися робити рівні стібки на полотні чи канві. Для цього оберіть монохромну схему з одним-двома відтінками, а ще придбайте пляцьця, канву, набір голок різної довжини й товщини, нитки відповідних кольорів.

Пристаючи до роботи, скористайтеся порадами досвідчених майстринь.

● Найпростіший вид стібків — повний хрест, початківцям варто вибирати саме такі схеми.

● Щоб не забруднити вишивку, перед роботою обов'язково ретельно мийте руки.

● Краї тканини доцільно закріпити, щоб вона не стріпалася. Можна обметати на швей-

ній машинці або ж обробити спеціальним прозорим клеєм.

● Довжина робочої нитки повинна бути 35-50 сантиметрів. При закріпленні відрізків доведеться часто закріплювати кінці, а довгі будуть заплутуватися.

● Щоб розташувати візерунок рівно посередині тканини, починати краще від центру. Для цього складіть її квадратом і акуратно намітьте спільний куточок спеціальним маркером. Зазвичай на схемах також позначається середина.

● Уникайте довгих протяжок із вивороту виробу, адже вони просвічуватимуться на лицьовий бік і можуть стягувати роботу.

● ТАК ПРОСТО!

Як позбутися неприємних запахів

Виявляється, щоб вирішити цю проблему, зовсім не обов'язково запасатися безліччю побутової хімії — можна обійтися екологічними засобами

● Усунути неприємні аромати на кухні допоможе суха лимонна чи апельсинова шкiрочка: спаліть її, а потім провітрити приміщення.

● Запах у духовці зникне, якщо в ній протягом 10 хвилин прокип'ятити воду зі шкiрочками лимона чи апельсина.

● Якщо хочете позбутися запаху жиру в мікрохвильовці чи витяжці, натріть поверхню зубною пастою (навіть найдешевшою), змийте її теплою водою — і насолоджуйтеся м'ятним ароматом.

● Затхлість у кухонній шафці зникне, якщо покласти туди на аркуші паперу мелену каву.

● Специфічний запах у хлібниці можна усунути, якщо протерти її зсередини чистою ганчіркою, змоченою оцтом, а потім добре провітрити.

Щоразу, коли потрібно освіжити повітря у кімнаті, відкривайте банку на декілька хвилин.

● Термос нерідко зберігає аромати продуктів, які в ньому тримали. Щоб він став як новенький, покладіть у нього 2 ст. л. рису, залийте теплою водою, закрийте і декілька разів струсіть, після цього промийте гарячою.

● Якщо посуд тхне рибою, квашеною капустою чи часником, вимийте його теплою водою з оцтом. Запах риби ліквідує і гаряча ропа або лимон.

● Неприємний запах у холодильни-

ку зникне, якщо покласти у нього кілька таблеток активованого вугілля, розрізану цибулину чи шматочки чорного хліба.

● Сморід від засміченої каналізаційної труби вдається усунути, насипавши у зливний отвір солі.

● Запах масляної фарби тримається зазвичай дуже довго, але якщо по кутках кімнати поставити кілька банок зі сіллю чи з холодною ропою, то він скоро зникне.

● Щоб позбутися затхлості у валізі, протріть її зсередини оцтом, а потім добре просушіть.

● Якщо навіть після миття сковорідка зберігає рибні чи цибулеві аромати, прогрійте її, насипте вологого чаю і закрийте щільно кришкою на годину.

● З дерев'яного посуду запах цвілі можна видалити, сполоснувши його гарячою водою з оцтом, а потім помивши з милом.

● Кілька крапель нашатирного спирту, доданих у воду для миття рук, усунуть будь-який неприємний дух.

● Руки, що пахнуть часником, протріть кавовою гуцею.

● У банку, що герметично закривається, покладіть шарики пелюстки лілії, троянди та інших пахучих квітів, пересипаючи їх дрібною сіллю. Заповнивши таким чином посудину, налейте в неї 3-4 ч. л. спирту або горілки. Щоразу, коли потрібно освіжити повітря у кімнаті, відкривайте банку на декілька хвилин.

● ГОСПОДИНЯМ НА ЗАМІТКУ

Визначаємо свіжість курячих яєць

Це — один із найбільш затребуваних продуктів у нашому раціоні, адже використовується для приготування багатьох страв: від омлетів до випічки. У ньому містяться майже весь потрібний людині набір вітамінів та мікроелементів. А курячий білок майже повністю засвоюється організмом.

Але нерідко куплені в магазині чи на ринку яйця виявляються зіпсованими. Як розпізнати, чи свіжі вони, і не витратити гроші даремно?

Існує кілька простих способів, завдяки яким ви можете це перевірити до того, як вони потраплять у вашу тарілку.

● Візьміть яйце і злегка потрусіть його, тримаючи між великим і вказівним пальцями. Вміст свіжого не буде рухатися, хоч би як ви його трясли. Якщо ж відчуваєте, що жовток зміщується з боку в бік, таке краще викинути.

● Огляньте шкаралупу: у свіжого вона тверда, якщо ж м'яка — яйце однозначно протухле. Також зверніть увагу на її колір. У старих яєць шкаралупа блискуча і ніби жирна, із синюватим відтінком; свіже буде матовим.

● Яйця поділяються на дієтичні і столові. Дієтичними вважаються ті, що знесені не пізніше як 7 днів тому. Якщо ж минуло від 7 до 25 днів до їхньої появи на прилавку — то яйця столові. На дієтичних має бути дата маркування, на столових ця інформація відсутня.

● Якщо просвітити яйце ультрафіолетовими променями, то свіже матиме яскраво-червоний колір, а чим воно давніше, тим дужче забарвлення тьмяніє і стає біло-ліловим. Якщо ультрафіолету нема, то дивимось на просвіт: у неспішому можна побачити темні плями, а тухле не проглядається взагалі.

● Свіжість яйця можна визначити, опустивши його у 8-відсотковий розчин кухонної солі: лежить на дні посуду — йому 1-6 днів; утворює з дном кут 45° (піднімається вгору тупий кінець) — близько 7-10 днів; стоїть на дні майже вертикально — 11-12 днів; плаває в розчині — 13-17 днів; тупий кінець виступає з води — яйцю більше 17 днів.

● Свіжі варені яйця чистяться значно гірше, ніж старі.

● Повітряна камера, яка міститься в яйці, може «розповісти» про його вік. Так, якщо продукт свіжий, камера не перевищує 1 см. У дієтичних вона може сягати 4 мм, у столових — 7-9 мм. З віком, а отже, з всиханням вмісту яйця, камера збільшується. Цим способом можна скористатися і до покупки в деяких магазинах, що оснащені спеціальним приладом.

● Якщо ви хочете переконаватися в свіжості вже купленого товару, розбийте яйце на пласку тарілку й уважно подивіться: жовток свіжого яйця круглий і щільний, він розташований приблизно посередині яйця; білок, що його оточує, товстий і залишається близько до жовтка. У менш свіжому жовток буде приплюснутим, а білок розпливеться по тарілці.

СІМ «Я»

Зазирнути у дитинство

«Ти думаєш, що тупа у школі, але, коли виростеш і почнеш вивчати те, що тобі справді цікаво, ти станеш дуже-дуже розумною. Нікого не буде хвилювати, чи знаєш ти таблицю множення. Твоя чудова уява – згадай свої гарні оповідання й вірші, – зроблять з тебе відому письменницю, а скромність і сором'язливість допоможуть розуміти інших людей та любити їх – і вони відповідатимуть тобі любов'ю. У тебе будуть нещасливі й тривожні періоди, але їх вдасться подолати і здобути гарні уроки», – такі слова відома письменниця Еда Ле Шан адресувала сама собі. 62-річна жінка звернулася у минуле до себе, до дівчинки-школярки, страшенно тривожної та невпевненої. Тепер, будучи дорослою і знаменитою, Ле Шан пропонує татам і мамам грати у гру «провидець»: оповідати свої невпевнені дитині, як її маленькі чесноти у майбутньому можуть принести великі здобутки

Оксана
КОВАЛЕНКО,
мама

У словах про неспокійне дитинство багато правди. Пам'ятаю, як мої діти розпитували, чи хотіла би я повернутися у шкільні роки. Я «озирнулася» і збагнула, яким тривожним був той час, як залежала я-дитина від настрою вчителів, однокласників, батьків, від наближення контрольних, ще якогось форс-мажору. Мені у дитинство не хочеться, попри поширену думку, яке ж легковажне воно. Дитячі проблеми у маленької людини, яка не має морального та й іншого досвіду гідно протистояти їм, – фактично,

вона знатиме, що з роками у неї минеться радикальне сприйняття світу. Їй буде легше, якщо навчиться сприймати огріхи як урок, а не як безповоротне падіння, якщо знатиме, що кожен рік життя – це її крапельки досвіду у скриньку впевненості у собі, поваги до себе такої, як є.

У дитинстві людина погано знає себе, далеко не всі батьки можуть розгледіти її здібності, тому від неї очікують найліпших результатів у всьому, за що вона береться. Але вундеркіндів не так і багато. У той же час дорослий добре пам'ятає, до чого йому ліпше навіть не наближатися, аби не зганьбитися. (Для мене, приміром, – це швейна машинка. Якщо у школі я пекла раків на уроках праці,

Дитячі проблеми у маленької людини, яка не має морального та й іншого досвіду гідно протистояти їм, – фактично, хода босоніж полем, засіяним великими і малими камінцями, а іноді й уламками скла.

хода босоніж полем, засіяним великими і малими камінцями, а іноді й уламками скла. І якщо у молодших класах ще якось тягнешся ділитися тим із рідними людьми, то у старших часто борешся «з донкіхотовими млинами» наодинці. Зараз, коли бачу свого сина-підлітка з настроєм «на нулі», тільки поглядаю співчутливо (знаю ж бо, що нічого не розкаже, і радію, що має друзів-«психотерапевтів»). Однак пізніше шукаю слухний момент для додаткових обіймів, а принагідно розповідаю щось складне із власного школярського чи підліткового досвіду. Про свої миті з ярликами «гірше не буває», і «чому ж іншим так пощастило», і «за що це саме мені». Проте, що тепер усе інакше, хоч такі миті бувають. Оповідати теж нелегко, бо у відповідь – хмикання із реплікою: «Що ти там мені задвигаєш?» Але бачу, що такі мотає на вус. Почуття маленької людини насправду значно відрізняються від почуттів дорослої, і дитині буде легше, якщо

коли за планом було шиття, то тепер я з легкою душею оминаю кравецьку справу, з іронією описуючи свої здібності.) Дорослішання дає нам вибір – і це знання мало би спонукати нас, старших, толерантніше, з розумінням ставитися до промахів дітей. Як легко стає на душі, коли у потрібний час хтось допомагає тобі збагнути, що невдач нема чого соромитися, – без них не обходиться ні в кого, – і з ними зразу чи потім можна справитися.

Як завше, наостанок зауважу: про виховання дітей і комфортне життя з ними є безліч книг і журналів, є і онлайн-лекції, однак кожна дитина та її батьки особливі, тому й універсальних порад просто не існує. Втім, знання, інформація завжди дають більше варіантів вибору, аніж їхня відсутність.

Своїми історіями чи порадами запрошую ділитися за посередництвом адреси редакції газети або ж електронної адреси okovalenko74@gmail.com.

НЕВІДОМЕ ПРО ВІДОМИХ

«Той самий Мюнхгаузен» насправді був безвусим брехуном

Від реального барона в улюбленому мультфільмі залишилося зовсім небагато

Інна ПІЛЮК

ВІД ПРИГОД — ДО НАЗВ ХВОРОБ

Знаменитий літературний герой, якого діти знають як короля брехунів, справді існував. Народився він майже три сотні років тому в Німеччині. Зараз у його родинному маєтку працює музей, присвячений відомому земляку.

Одноіменну з героєм назву має і психічне захворювання — синдром Мюнхгаузена під час якого людина не може достовірно передати конкретну інформацію.

КОЛИСЬ НА ЗАРОБІТКИ НІМЦІ ЇХАЛИ ДО РОСІЇ, А НЕ НАВПАКИ

До українських читачів барон прийшов, втративши букву «г» у своєму справжньому прізвищі — Карл Фрідріх Ієронім барон фон Мюнхгаузен. Найвідомішим тепер є переклад з німецької мови на російську, який здійснив Корній Чуковський. Саме він спростив ім'я, прибравши літеру «г» і назвав героя Мюнхгаузеном, щоб читачеві легше було сприймати складне німецьке прізвище.

До речі, справжній барон їхав до Росії не в пошуку пригод, а від безвиході. Він був п'ятою дитиною в сім'ї, де всього виховувалося восьмеро малюків. Коли хлопчиків було чотири роки, помер його батько. Потрібно було якось влаштуватися в житті. Саме тому 15-літнього юнака віддали у служники до російського генерала.

БАРОН БАГАТО ЧАСУ ПРОВІВ В УКРАЇНІ

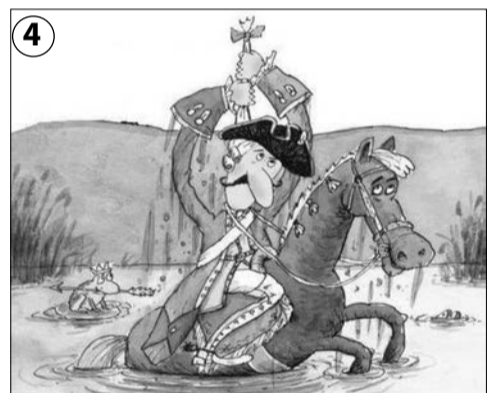
Його пригоди — і вигадані, і реальні — відбувалися і на наших теренах. Мюнхгаузен ходив київськими вулицями, їв українську ковбасу і пив наше пиво. Знаменитий брехун і фантазер був абсолютно реальною людиною, яка залишила в архівах безліч документальних свідчень свого існування. Проте ні пам'ятника йому, ні меморіальної дошки в Києві немає. Та й переважна більшість наших співвітчизників не підозрює про його багаторічні походи з російським військом українськими степами.

БОРІДКУ ХУДОЖНИК «УКРАВ» В ІМПЕРАТОРА

Ми уявляємо Мюнхгаузена худим старшим чоловіком із хвацько-закрученими вусами і бородою-еспаньолькою. Але таким його зобразив з уяви один французький художник, коли барона вже давно не було серед живих. Борідку він домалював йому за зразком аналогічної у французького імператора Наполеона III.

Справжній барон (фото 1) майже не схожий із книжним і телевізійним.

Цього правителя художник не любив, вважав брехуном і намагався викликати у читачів таку ж підсвідому асоціацію з брехуном Мюнхгаузенем. На єдиному

герой книги побачив її тільки через рік. Він дуже розгнівався, адже там без натяків вказувалося на його персону. Поки Мюнхгаузен через суд марно намагався покарати всіх, хто спаллював його чесне ім'я, книга продовжувала користуватися фантастичною популярністю. Дуже скоро життя барона стало нестерпним, він перетворився на об'єкт глузувань і був змушений ставити навколо будинку слуг, щоб вони відганяли цікавих, які приходили подивитися на «короля брехунів».

Знаменитий брехун і фантазер був абсолютно реальною людиною, яка залишила в архівах безліч документальних свідчень свого існування.

прижиттєвому портреті, який зберігся до наших днів, герой мультфільмів безвусий і зовсім не худий.

НА БАТЬКІВЩИНІ ВІД ПОПУЛЯРНОСТІ ДОВОДИЛОСЯ ЛЕДЬ НЕ ВІДБИВАТИСЯ

У берлінському гумористичному альманасі якось опублікували кілька оповідань про «вельми дотепного пана М-х-зна, який живе недалеко від Ганновера». Письменник Рудольф Еріх Распе перетворив ці історії в цілісний твір і видав їх під заголовком «Оповідання барона Мюнхгаузена про його чудові подорожі і походи в Росію». Сам

ОЦЕ ТАК ШЛЮБ! ЧИ КОХАННЮ ДІЙСНО КОЖЕН ВІК ПІДВЛАДНИЙ?

Крім літературних потрясінь, чоловік пережив і чимало сімейних негараздів. Після смерті дружини, маючи вже 70 літ, він одружився вдруге. Обраницею Мюнхгаузена стала 17-річна дівчина, яка після весілля почала вести надто легковажний спосіб життя. Барон затіяв дорогий шлюбборозлучний процес, що позбавив його не тільки грошей, але й здоров'я. Помер чоловік у цілковитій убогості. Але до останніх днів він залишався вірним собі і перед смертю, відповідаючи на запитання служниці, яка єдина доглядала за ним, як він втратив два пальці на носі (відморожених у Росії), пожартував: «Їх відкусив на полюванні білий ведмідь».

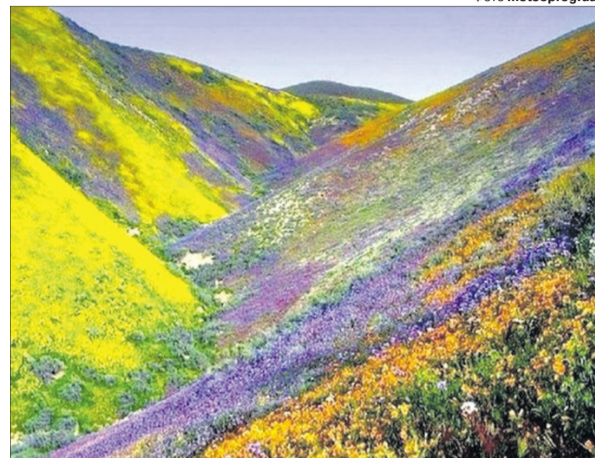
● ВІКНО У СВІТ

Щороку навесні урочище Кіреші перетворюється на справжнє диво.

У каліфорнійських заростях диких калл радять рухатися лише безпечними прокладеними маршрутами.

Така краса відкриється відважним мандрівникам, яким до снаги здолати непростий шлях в індійських Гімалаях.

«Квіти, умієте душу зігріти, Бо й самі ви — душа землі...»

У минулому номері ми розповідали про те, як на Волині на полі фермерського господарства «Лілі-Лайн» розцвіло аж три мільйони тюльпанів. Сьогодні, як ви здогадалися із заголовка, який ми позичили у поетеси Надії Красоткіної, також мова піде про квіткові моря, але створені Богом

Надія АНДРІЙЧУК

Мабуть, усі українці чули про Долину нарцисів, що в урочищі Кіреші на Закарпатті.

Тут на площі близько 250 гектарів навесні розпускаються ці квіти, котрі перебувають на межі зникнення і занесені до Червоної книги України. Тисячі туристів з'їжджаються помилуватися красою нарцисів вузьколистих. Зазвичай у природі вони ростуть на гірських масивах, а урочище Кіреші розташоване на висоті всього 100–120 м над рівнем моря. Пояснюючи такий феномен, учені сходяться на думці, що вода в період танення льодовиків, стікаючи з гір, принесла цибулинки на низовину, де вони акліматизувалися. Свого часу цьому найбільшому

у світі природному масиву нарцисів загрозувало знищення: радянські управлінці планували переорати землі для вирощування сільськогосподарських культур. На щастя, цього не сталося. Тепер Долина нарцисів неподалік Хуста входить до складу Карпатського біосферного заповідника, а в місті діє музей цих квітів.

Проте така унікальна і неймовірно красива місцина — не єдина квітуча долина у світі. На планеті чимало дивовижних куточків природи, які варто побачити бодай на світлинах.

Один із них — національний парк «Долина квітів» у штаті Уттаракханд на північному заході Індії. Він створений задля збереження рідкісної високогірної флори, якої тут налічується близько 500

Попри таку незліченну кількість маків рвати їх тут заборонено.

видів, і розкинувся на 8 км уздовж однієї з найвищих вершин Індії — Нанда-Деві. Місцеві жителі переконують, що парк є домівкою чарівних фей. У такі казки, звісно, вірять не всі, а от рідкісні рослини і тварини тут справді водяться. Серед заростів ромашки, орхідеї, календули, анемони у долині трапляється й унікальний блакитний мак, якого немає більше ніде на планеті. Але

побачити цю красу на висоті 4000 м дуже складно: до Долини квітів добиратися не менше доби. Як правило, туристи відвідують парк з червня по жовтень, в інші місяці там лежить сніг. 2005 року Долину квітів внесено до списку світової спадщини ЮНЕСКО.

Між густими лісами Каліфорнії та узбережжям Тихого океану простяглася долина білосніжних калл.

Вона обрамлена гігантськими секвоюми з одного боку і стрімкими хвилями з другого. Неповторним краєвидом захоплюються навіть бувалі мандрівники. Для відвідувачів тут збудували спеціальні доріжки та містки, відхилитися ж від маршруту не радять: у заростях калл є багато ярів, росте ядовитий плющ і кропива. Найкрасивіше тут у березні.

У каліфорнійській пустелі Мохаве, в Долині антилоп, безкраї простори щовесни вкриваються яскравим килимом маків. Тривалість та інтенсивність їхнього цвітіння і навіть аромати щоразу міняються через непередбачуваність тутешньої природи. Сфотографувати квіти не просто, адже сильні пориви вітру буквально збивають з ніг, а самі маки безперервно колишуться, наче хвилі, та й цвітуть вони зовсім недовго. Бігати лугами і збирати букети суворо заборонено — з 1971 року Долина маків стала національним заповідником, а сама квітка є одним із символів штату. Для романтиків, які з'їжджаються сюди помилуватися маковими полями, прокладено 11 км стежинок, виходити за межі яких не можна.

Не менш мальовничими є і рукотворні квітучі долини. Про це — у наступній «Цікавій газеті на вихідні».

РЕКЛАМА

Вручення призів триває!

Найбільший приз 2018 року: ПОЗАШЛЯХОВИК вартістю 235 000 гривень ДОСІ НЕ ВРУЧЕНО!

Саме Ви можете стати власником нового ПОЗАШЛЯХОВИКА

Просто зараз перевірте, чи належить Вам ВИГРАШНИЙ НОМЕР 118:

- Візьміть дві останні цифри року Вашого народження.
- Тепер додайте вік, якого Ви досягли (досягнете) у 2018 році.
- Якщо в результаті Ви отримали 118 — вітаємо! Швидше телефонуйте!

2 суперпризи ВЖЕ ВРУЧЕНО!

Зателефонуйте й оберіть приз: ПОЗАШЛЯХОВИК або 235 000 гривень

0-800-50-55-41

Дзвінки БЕЗКОШТОВНІ зі стаціонарних та мобільних телефонів у межах України (понеділок – субота з 8:00 до 20:00, неділя з 9:00 до 19:00)

КОД АКЦІЇ: 27371

ГМ 118

ГМ3_CC_T_CIKAVGAZ_270418

● О, ГОСПОДИ!

Фото povnatorba.blogspot.com.

Крокодил відкусив руку... нареченій

Однак весілля не відмінили

Це сталося у Зімбабве. Хижак атакував дівчину під час прогулянки з коханим річкою Замбезі. Спочатку він прокусив човен, а потім скалічив дівчину.

Пара ледве дісталася берега, потерпіла втратила багато крові, і лікарі дивом урятували їй життя. Попри тяжку травму молода не стала відкладати весілля. Медики дозволили закоханим побратися у каплиці лікарні (на фото).

* Акція проводиться з 08.12.2017 р. по 26.12.2018 р. на всій території України. Розіграш відбудеться 26.12.2018 р. в м. Києві. Детально про умови акції та місце проведення розіграшу Ви дізнаєтеся з окремого листа. Призовий фонд акції складає 235 000 гривень (у даному макеті представлений у вигляді автомобіля, організатор залишає за собою право вибору між врученням грошового і речового приза). Дані маркетингова акція не є лотереєю, грою (в тому числі азартною або іншим заходом, заснованим на ризикі), конкурсом або публічною облірковою вибіркою без оголошення конкурсу у розумінні Глави 78 Цивільного кодексу України. Відповідь на дане питання є реєстраційної участі в маркетинговій акції. Відповідаючи на цю акцію, клієнт дає згоду на подальше використання компанією та партнерами його персональної інформації, таку згоду можна відкликати будь-якої миті. Телефон для довідок: (044) 299-55-83 (вартість послуги згідно з тарифами Вашого оператора).

ЧЕТВЕР, 17 ТРАВНЯ

1+1 06.30, 07.10, 08.10, 09.10 «Сніданок з 1+1» 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 16.45, 19.30, 00.15, 05.35 ТСН: «Телевізійна служба новин» 09.30 «Чотири весілля» 10.50 «Одруження наосліп» 12.20, 13.45, 15.05 «Міняю жінку» 17.10 Т/с «Кохання Мер'єм» (12+) 20.15 «Секретні матеріали» 20.30, 21.30 Т/с «Хороший хлопець» (12+) 22.30 «Право на владу 2018» 00.25, 04.15 Х/ф «Реквієм за вбивцю» (16+)

П'ЯТНИЦЯ, 18 ТРАВНЯ

1+1 06.30, 07.10, 08.10, 09.10 «Сніданок з 1+1» 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 16.45, 19.30 ТСН: «Телевізійна служба новин» 09.30, 10.45, 12.20 «Одруження наосліп» 12.55, 14.20, 15.40 «Міняю жінку» 17.10 Т/с «Кохання Мер'єм» (12+) 20.15 Х/ф «Чужа молитва» (12+) 22.10 Х/ф «Експедиція «Ноїв ковчег» (16+) 00.50, 01.45, 04.30 «Розміши коміка» 05.15 «Маша і ведмідь»

СУБОТА, 19 ТРАВНЯ

1+1 06.00, 19.30 ТСН: «Телевізійна служба новин» 06.45 «Гроші 2018» 08.00 «Сніданок. Вихідний» 10.00 «Життя без обману» 11.10, 23.20 «Світське життя 2018» 12.10 Т/с «Хороший хлопець» (12+) 16.20, 21.15 «Вечірній квартал 2018» 18.30 «Розміши коміка. Діти 2018» 20.15 «Українські сенсації» 00.00 Х/ф «Чужа молитва» (12+) 01.55 Х/ф «Експедиція «Ноїв ковчег» (16+)

НЕДІЛЯ, 20 ТРАВНЯ

1+1 06.10 ТСН: «Телевізійна служба новин» 07.05 «Українські сенсації» 08.00 «Сніданок. Вихідний» 09.00 «Лото-забава» 09.45 М/ф «Маша і ведмідь» 10.15 «Поверніть мені красу - 3» 11.45 «Світ навиворіт - 9» 13.05, 14.05 «Світ навиворіт. Камбоджа»

Що віщують зорі

Гороскоп на 14-20 травня

Овен. Зайві поспіх та емоційність загрожують значними фінансовими втратами і сварками із близькими. Ведучи справи, радьтеся з фахівцями, щоб уникнути помилок. Сприятливий день – п'ятниця, несприятливий – субота.

Телець. Важливо реально оцінювати свої можливості. Холоднокровність у всіх ситуаціях забезпечить блискучі результати. Не забувайте про інтереси близьких. Сприятливий день – серeda, несприятливий – п'ятниця.

Близнюки. Вдалий час для реалізації творчих задумів, саме зараз вони можуть принести прибуток. Проявіть ініціативність та рішучість. Робота забиратиме багато часу, але розширити коло ваших знайомств. Сприятливий день – вівторок, несприятливий – понеділок.

Рак. Оптимізм сприятиме виконанню будь-якого завдання й залученню однодумців. Від начальства краще триматися подалі, йому не сподобається ваша ініціативність. Сприятливий день – четвер, несприятливий – вівторок.

Лев. Доведеться багато працювати, тож не розпоршуйтеся на дрібниці, візьміться за одну справу і зробіть її якісно. Може розраховувати на підтримку друзів. Сприятливий день – п'ятниця, несприятливий – серeda.

Діва. Уникайте ризикованих угод. Впорядкуйте свій спосіб життя, не втягуйтеся у круговерть чужих проблем. Сприятливий день – п'ятниця, несприятливий – четвер.

Терези. Постарайтеся не панікувати і спокійно розібратися у проблемах, що виникли. Зараз не бажано щось змінювати в особистому житті. Сприятливий день – вівторок, несприятливий – субота.

Скорпіон. Фортуна вам усміхнеться. Можливі перспективні пропозиції від надійних партнерів, довгоочікуваний прибуток. Сприятливий день – понеділок, несприятливий – серeda.

Стрілець. Виникне бажання щось змінити – зовнішній вигляд, роботу, сімейний стан. Що ж, вперед! Будьте обережні, контактуючи з новими людьми. Сприятливий день – вівторок, несприятливий – четвер.

Козеріг. Ви опинитесь на гребені хвилі, у виборі нових зустрічей і знайомств. А от на роботі не варто вередувати та чіплятися до дрібниць, будьте терпимими до колег. Сприятливий день – понеділок, несприятливий – субота.

Водолій. На перший план вийде робота – безліч важливих справ і несподіваних завдань навіть у вихідні потребуватимуть від вас чималих зусиль, які навряд чи оцінить начальство. Стережіться, щоб не стати жертвою шахраїв. Сприятливий день – вівторок, несприятливий – п'ятниця.

Риби. Справ очікується багато, доведеться мобілізувати всі внутрішні резерви для їхнього вирішення. З'явиться можливість втілити в життя давні задуми. Сприятливий день – четвер, несприятливий – понеділок.

● ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!

Ой весно, весно, що ти нам принесла?

Фото smachno.ua.

Кажуть, що це найбільш багатий на вітаміни сезон. А може, не там шукаємо? Навесні вдасться не лише успішно боротися з авітамінозом, а й зробити заготовки на зиму

ОМЛЕТ ІЗ КРОПИВОЮ

Така страва надзвичайно корисна для всіх, особливо медики радять готувати її на сніданок вагітним жінкам і матерям, що годують груддю, адже вживання такого омлету стимулюватиме виділення молока

Інгредієнти: 300 г листя молоді кропиви, 1 цибулина, 2 яйця, сіль, перець, зелень кропу та сметана – за смаком.

Приготування. Кропиви обшпарити окропом, подрібнити. На олії підсмажити нарізану пів-

кільцями цибулю, висипати туди кропиви, залити 2 збитими яйцями, посолити, поперчити, запекти, посипати кропом. Можна подавати зі сметаною. Як варіант – додати в омлет терту бринзу.

Фото google.com.ua.

КУЛЬБАБОВЕ ВАРЕННЯ

Ці жовтенькі квіточкі – відмінне джерело бета-каротину, наймогутнішого антиоксиданту та імуностимулятора, вітамінів А, В і D, клітковини, заліза, калію, кальцію, фосфору, магнію, тіаміну і рибофлавіну. Ви ще сумніваєтеся, чи варто їх збирати?

Інгредієнти: 400 квіток кульбаби, 1 л води, 1,2 кг цукру, 0,5 ч. л. лимонної кислоти.

Приготування. Кульбаби потрібно збирати у момент цвітіння. Зелені чашолистки і квітколожа додають гіркоти, тож для варення беріть тільки жовті пелюстки. Найкраще використовувати емальований посуд або з нержавіючої сталі, а от алюмінієві, мідні і латунні каструлі для цього не годяться. Квіти не промивайте, адже сенс у тому, щоб пилок і нектар потрапили у варення. Залейте квіти холодною водою, доведіть до кипіння і, зменшивши вогонь до мінімуму, варіть 10 хвилин. Додайте лимонну кислоту, помішайте і кип'ятіть на малому вогні ще 20–25 хвилин. Далі зніміть із вогню і процідіть відвар, пелюстки відтисніть і викиньте. У відвар всипте цукор, розмішайте і знову поставте на вогонь. Щойно він закипить, відразу змініть з мутно-жовтого на прозорий і красивий. Знову зменшіть во-

Фото cookbook.in.ua.

гонь і варіть 30–40 хвилин – чим довше, тим густішим буде варення. Наливаємо його у стерильні банки і закриваємо. Кульбабовий «мед» – густий і тягучий, він чудово зберігається.

НАСТІЙ ІЗ ЛИСТЯ КУЛЬБАБИ

Цей напій застосовують для поліпшення обміну речовин

Для його приготування 1 столову ложку подрібненого листя залийте склянкою окропу і дайте настоятися протягом години. Пийте до їди по 1/3 склянки 3 рази на день протягом 2 тижнів.

ЧАЙ ІЗ КОРЕНІВ КУЛЬБАБИ

Це чудовий жовчогінний засіб 1 столову ложку подрібнених коренів кульбаби залийте склянкою окропу, дайте настоятися 15 хвилин, процідіть, охудіть і пийте за півгодини до їди по 1/4 склянки 3 рази на день.

САЛАТ У ТАРТАЛЕТКАХ ІЗ РЕДИСКОЮ ТА СИРОМ

У цього рецепта – суцільні «плюси»: він стане у пригоді і тоді, коли гості практично на порозі, і у випадку, якщо ви не любите солодкого сиру, та й вітамінів у ньому чимало

Фото salaty.com.ua.

Інгредієнти: по 1 пучку (приблизно по 50 г) кропу, петрушки, зеленої цибулі, 200 г сиру, 1 зубок часнику, 3 ст. л. сметани, 7–8 редисок, сіль та перець — за смаком, тарталетки.

Приготування. Зелень добре помити, обсушити і дрібно посікти. Часник почистити і про-

пустити через прес. До сиру додати сметану, часник, нарізану зелень, посолити, поперчити, добре перемішати. Заповнити цією сумішшю корзинки. Редис накрояти тонкими кружальцями і прикрасити салат у кожній тарталетці у вигляді віяла.

ЧАСНИКОВО-КРОПОВЕ МАСЛО

Цю смачну намазку можна додавати до картоплі, каш, макаронів, запіканок, соусів. Часниково-кропове масло стане вам у пригоді, щоб надати родзинки м'ясному чи рибному стейку, заправити пельмені, збагатити ароматами суп, швидко приготувати незвичні бутерброди

Фото poradnyk.com.ua.

Інгредієнти: 100 г вершкового масла, 1 пучок кропу, 1–2 зубчики часнику, 6 крапель лимонного соку, сіль за смаком.

Приготування. Зелень миємо, обсушуємо, зрізаємо

і викидаємо стебла, залишаючи тільки ніжні гілочки. Масло розм'якшуємо за кімнатної температури. Дрібно нарізаємо кріп, пропускаємо через прес часник. Змішуємо все, додаючи сіль та кілька крапель лимонного соку. Формуємо із суміші ковбаску, загортаємо її харчовою плівкою та кладемо в холодильник.

ОКРОШКА ВЕСНЯНА

З настанням спеки вона стає, напевно, найпопулярнішою першою стравою. Легкий холодний суп відмінно втамовує не тільки голод, але й спрагу

Інгредієнти: 1,5 л кефіру, 200 г шинки, 10 редисок, 2–3 огірки, 2–3 варені картоплини, по 1 пучку кропу і зеленої цибулі, сіль за смаком.

Приготування. Зеленої цибулі та кріп помити, обсушити і дрібно нарізати. Редиску помити, обрізати стебла й корінці і пократити тоненькими кружальцями або півкружальцями. Огірки, варену картоплю та шинку подрібнити маленькими кубиками. Змішати всі інгредієнти, посолити за смаком і залити кефіром. Подавати окрошку охолодженою.

Фото patelnia.com.ua.

САЛАТ ІЗ ЛОБОДОЮ

Один із найпоширеніших бур'янів у наших краях, виявляєтсья, дуже корисно додавати до супів і закусок: у ньому багато каротину, вітаміну С, органічних кислот, мікроелементів. Нейтральний свіжий смак лободи не зіпсує жодної страви!

Інгредієнти: 50 г лободи, 4 картоплини, 2 яйця, 6–8 редисок, 1 огі-

рок, 15 г зеленої цибулі, 15 г зеленої кропу, майонез для заправки, сіль за смаком.

Приготування. Лободу обшпарити і нарізати. Картоплю зварити в мундирі, очистити, накрояти шматочками. Огірки й редис нарізати часточками, всю зелень подрібнити, яйця зварити круто і порубати, все посолити, перемішати, заправити майонезом.

Фото probux.ho.ua.

БУТЕРБРОДИ З РЕДИСОМ І СИРОМ

Проста і ситна страва, що готується за лічені хвилини

Інгредієнти: 2 редиски, тости з білого хліба, 100 г кисломолочного сиру, 2–3 ст. л. сметани, сіль та зелень – до смаку.

Приготування. Сир змішати зі сметаною, посолити. Тости намазати товстим шаром цієї суміші, прикрасити кружальцями редиски та зеленою.

Фото lady.tochka.net.

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ»

Нарешті — по зубах!

Маємо привід за вас порадіти: на завдання 16-го туру нашої інтелектуальної вікторини ми отримали понад два десятка правильних відповідей. Давненько вже так не було

Грицько ГАРБУЗ

Тож насамперед нагадаємо запитання, яке більшість із вас, хто надіслав варіанти відповідей, змогла-таки «розкусити». Точніше, розв'язати.

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» — 16 (2018)

Цей предмет, як правило, є там, де... й ми є. Хоча з'являється він у нас не одразу. Проте його поява — це ніби заманлива акція від якогось супермаркету. Бо першого разу предмет, захований у гарбузі, дається нам просто так. І другого разу «надурняк». Зате третього — і всі наступні — маємо за нього платити (і це не безкоштовні газетки наших олігархів). Платити, якщо, звісно, не володіємо якимись особливими перевагами.

Зате за «пеньондзи» можемо дозволити широченний вибір: від найпростіших — до вироблених з того, що вручають чемпіонам, чи навіть інкрустованих діамантами.

То що ми заховали у гарбузі? Правильну відповідь — слово «Зуби» — вказало 22 наших учасники. А згідно із жеребкуванням, яке про-

ти багато різноманітних регалій цього диво-чоловіка), по 100 гривень отримують студентка 3-го курсу Луцького національного технічного університету із села Войнин Локачинського району **Наталія Семенюк** і випускник Камінь-Каширського профтехучилища із села Радошинка Камінь-Каширського району **Іван Шворак**. Тож і ми світимо зубами (широ усміхаємося): яка ж розумна у нас молодь!

Але перед тим, як оголосити нове завдання, просимо переможців надіслати в редакцію копії першої та другої сторінок паспорта, а також ідентифікаційного коду.

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» — 19 (2018)

«17/11/18/1/8/6/7/18/31//17/11/18/1/8/18/12/28//26/3/11/16/11/18/11/15/19/23/33/23/31/22/33//17/19/3//26/3/11/16/12/4/19/16/24/2/12//18/7//3/23/19/17/24/21/12/28//18/7/13/23/19/17/24/21/12/28//30/19/33/22/15/1/10/1/3//«16/32/2/16/32»//16/11/29/7//19/6/18/12/14 //23/19/2/12.../— /20/11/22/1/3//32/21/12/14/21/11/2/28/11/18/22/3/1/15/11/14//11/33/15/11/17/11/22/16/19/3/1/17/11//15/19/23/21/12/3/10/21/12/16/12/21/19/15/11//10/1/3/9/6/11//18/19/22/11/3/12/10//22/19/2/19/32//3/23/12/29/11/3//2/11/14/19/4/19/6/21/24/4/11/14//12/24/16/32/2/16/7/18/11/14/22//11/18/27/1/21/33//6/1/3/11/6/11/23/11/3/12/21/22/1/3/12/13//6/19/21/7/28/11//10/1/26/19/3/1/18/12/14//18/1/17/12/20/21/7/6/17/7/23//20/19/3//33/10/1/18/11/14//12/10/27/11/17/11/22/16/19/3/1/17/11//3//19/6/18/11/18/12//10/4/1/6/24/8/23/31/22/33//22/31/19/4/19/6/18/12//12/18/11/22/24/22/12/6/18//12/14/22/23/19/21/12/18/27/12.

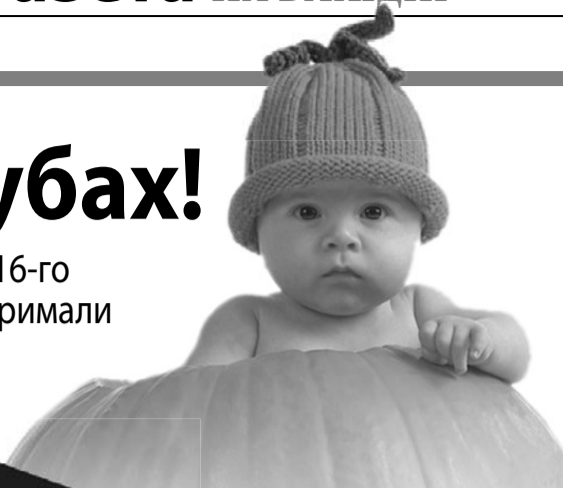
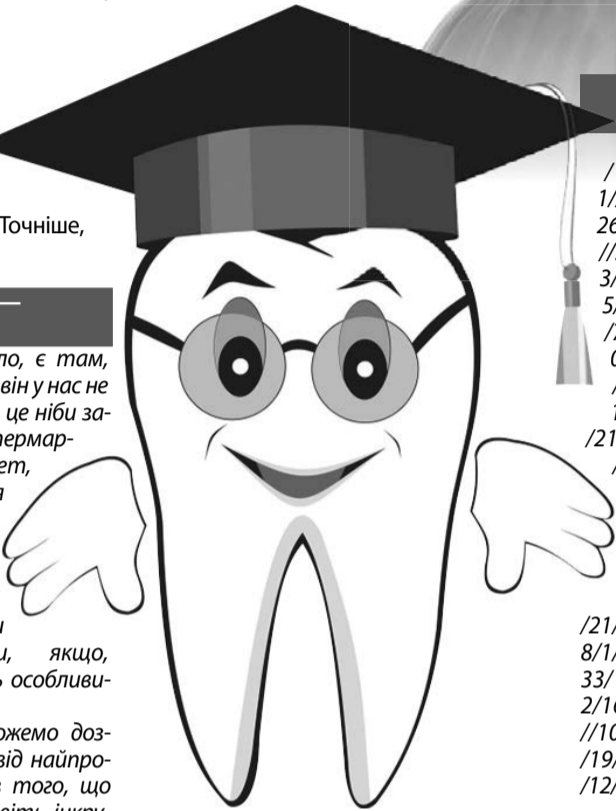
То що ми покляли у гарбузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 23 травня тільки у вигляді sms-повідомлення на номери: **0501354776** і **0672829775** (наприклад: «Сонце», «Три м'ячі»).

Увага: з одного номера можна відправляти лише одне sms! Цей номер і братиме участь у жеребкуванні при розіграші призових 200 гривень, якщо правильних відповідей буде більше двох.

А ще спеціальний приз — 150 гривень — отримає той, хто в листі на поштово адресу (**43 025, Луцьк, просп. Воли, 13**) чи електронну (**tsikava.gazeta@gmail.com**) найяскравіше опише, як шукав чи шукали правильну відповідь.

До зустрічі!

КРОСВОРД

1	2	3	4	5	6
7					
11					
18					
21					
23					
28					
33					

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 7. Надзвичайно популярна книга. 8. Надавач послуг інтернету. 9. Фізична величина, що вимірюється в герцах. 11. Хвороба горла. 12. Музичний твір для ансамблю з трьох виконавців. 16. Розділ медицини, що вивчає злоякісні пухлини та їх лікування. 18. Острів в Егейському морі у складі Греції. 19. Людина, компанія, транспортний засіб, наймані для доставки повідомлень. 20. Термін, що визначає час перебування на посаді Кучми, Обами ... 23. Цінний хутровий звір. 24. Роман О. Гончара. 25. Ім'я, використане людиною замість справжнього. 28. Легендарний воїн і бард кельтів. 31. Найтовще дерево світу. 32. Польова квітка. 33. Європейська країна. 34. Вид спорту; сходження на важкодоступні вершини.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Пристрій для підризу вибухівки. 2. Те саме, що й правда. 3. Штат на півдні США. 4. Дитяча казка «... і Верть». 5. Німецький композитор, автор опери «Трістан та Ізоolda» (1865 р.). 6. Автор періодичної системи хімічних елементів. 10. Те саме, що й теплообмін. 13. Людина, яка віддає всі сили улюбленій справі. 14. Наука, що в перекладі із грецької означає «любов до мудрості». 15. Територія для утримання, збереження та публічного показу диких тварин. 17. Отруйний гриб. 21. Героїня повісті «Захар Беркут» І. Франка. 22. Формальне ставлення до чого-небудь. 26. Радянський фізик, лауреат Нобелівської премії (1978 р.). 27. Міфологічний мрець, що виходив із могили і ссав людську кров. 29. Випадаю, оказія, пригода. 30. Те, що має кожний вимірвальний прилад.

Склав Микола ДЕНИСЮК, с. Щитинська Воля, Ратнівський район.

Відповіді — у наступному номері

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД ВІД 4 ТРАВНЯ

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 5. Байкер. 6. Тендер. 9. Русалка. 11. Голян. 12. Едісон. 16. Константа. 18. Зеніт. 19. Гуслі. 20. Каное. 21. Іліон. 24. Білет. 25. Божич. 26. Бундестаг. 30. Газель. 33. Злотий. 34. Горохів. 35. Сундук. 36. Кортж.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Вапняк. 2. Перун. 3. Тезко. 4. Лебідь. 7. Балет. 8. «Макбет». 10. Зозуля. 13. Консенсус. 14. Станіслав. 15. Мінарет. 17. Мухомор. 22. Гірчак. 23. Кишмиш. 27. Етнос. 28. Глазур. 29. Глісер. 31. Кожух. 32. Бізон.

SUDOKU

Правила нескладні: заповніть порожні клітинки цифрами від 1 до 9 так, щоб у кожному рядку і кожному стовпчику не було двох однакових цифр.

				4				
			9	8		6		3
			2				8	5
4			2		1			
5		1		4		7		
	8			9			5	
1	6				2			
2		9		1	5			
		3						

Склав Леонід МАНЧИНСЬКИЙ.

Відповіді на кросворд SUDOKU, опублікований 4 травня

3	2	9	4	8	7	1	5	6
4	6	5	2	1	3	7	9	8
1	7	8	6	5	9	2	4	3
6	8	1	7	9	4	5	3	2
9	3	7	5	2	1	6	8	4
5	4	2	8	3	6	9	7	1
2	5	3	1	7	8	4	6	9
8	1	6	9	4	5	3	2	7
7	9	4	3	6	2	8	1	5

Відповіді — у наступному номері «Цікавої газети»

Читайте нас тричі на тиждень!

ВІВТОРОК —
«Волинь-нова»
(16 сторінок);

ЧЕТВЕР —
«Волинь-нова»
(24 сторінки);

П'ЯТНИЦЯ —
«Цікава газета на вихідні»
(16 сторінок).

А на сайті - volyn.com.ua - цілодобово!

Усміхніться!

;) :) :))
Дружина підходить до чоловіка, що сидить за комп'ютером:
— Дай і мені трохи пограти!
— Май совість, жінко! Я хоч раз ганчірку просив, коли ти підлогу миєш?!
;) :) :))

— Кохана, тепер ми житимемо в дорогій квартирі, як ти і хотіла!
— Ой, яка я щаслива! Ми купуємо квартиру?
— Ні, нам підвищили квартплату.
;) :) :))
— Василю, чому ти не купиш собі автомобіль?

— А навіщо? Коли добре — мене возить поліція, а коли погано — «швидка».
;) :) :))
— Алло, кохана, де б ти хотіла побувати: на морі чи в лісі?
— Звичайно, на морі! А ти що, пупівки замовляєш?
— Та ні, вибираю освіжувач повітря для туалету...
;) :) :))

Вовочка піднімає голову вгору і каже:
— Тату, злізай! Тут з тобою дядя Коля поговорити хоче...
;) :) :))
Урок математики у 3-му класі.
— Діти, скільки буде 0,5+0,5?
Голос із задньої партії:
— Літр!

● ЛЮДИНА-ЛЕГЕНДА

Аромат із запахом Жінки

У неї було все... Слава, гроші, прихильники, найкраще вбрання... Більшість завжди думає, що переліченого достатньо для щастя. Більшість не знає, що насправді у неї на душі. Вона ж бо звичайна маленька жінка. Іноді до болю хочеться маминих недоотриманих обіймів, її запаху, аромату досконалості... Як багатому житті значить запах! І вона буде не Коко Шанель, якщо не подбає про парфум, який піднесе її ще вище

І через 100 років говоритимуть про Коко Шанель.

Оксана КОВАЛЕНКО

Можливо, у голівці славетної Коко снувалися саме такі думки, коли покликана до себе найпрофесійнішого парфюмера і загадала створити аромат, який би не відтворював жодного з відомих природних запахів, але обіймав би незгріше за найпристраснішого закоханого... «Штучний аромат, котрий пахне Жінкою». І він, Ернест Бо, котрий змішував запахи ще при дворі російського царя, з радістю взявся реалізувати цей виклик: синтезував, комбінував, мудрував і заспокоївся аж тоді, коли на століку постало 10 пробірок. Коко має з чого обрати! Їй сподобався №5. Парфюмер розповів, що він містить аж 80 компонентів! Це тобі не один квітковий, як у рещті! Чого вартий лише синтетизований аромат помаранча! А вона вже уявляла, як чоловіки ставатимуть у чергу, аби роздобути чарівний флакончик із лаконічним і емним написом «Chanel № 5». «Ні-ні, жодної реклами не потрібно. Про них і так знатиме вся Франція», — як і годиться справжній жінці, Коко одночасно успішно вирішувала кілька справ... Кожна з її найбагатших клієнток несподівано отримала подарунок — пляшечку нових парфумів кольору бурштину з неймовірним ароматом. Сталося це 5 травня 1921 року — і незабаром парфуми «Chanel № 5» стали відомими. Мине майже сто літ, парфюмерна промисловість сягне небачених висот, з'явиться інтернет-зв'язок. І модниці з усього світу замовлятимуть на інтернет-сайті Модного дому Шанель її аромат. На форумах писатимуть: «найрідніший запах», «звучить дивовижно», «легенда вічності», «мінливий, як сама Жінка».

Чи була мінливою Коко Шанель? Відомо, що у 6 років (1889) вона лишилася без мами. Невдовзі її та ще чотирьох братів і сестер покинув і батько. Деякий час ними опікувалися родичі. Є відомості, що у 12 років Габріель (це її справжнє ім'я) потрапила у дитячий притулок при монастирі. У підлітковому віці, коли дитина протиставляє себе світові, дівчинка мусила одягатися у сіре і жити за розпорядком, як усі. Очевидно, з притулку вона винесла мрію бути інакшою. На початку кар'єри Габріель працювала в магазині одягу, у вільний час співала в кабаре. Дві пісні любила найдуже: «Ко Ко Ри Ко» і «Qui qua vi Coso». За це й отримала прізвисько Коко. А далі були чоловіки, багаті і щедри. Офіцер Етьєн Бальзан, англійський промисловець Артур Капель.

У 1910 році все ще незаміжня Коко відкриває магазин капе-

люшків. Вона не просто їх продає — вона їх створює. Чарівні головні убори так полюбилися французьким аристократкам, що Шанель розширяє бізнес до Дому моди. Пізніше її інноваційність хвалитимуть, говорячи про маленькі сукні, приталені жакети, спідницю з жакетом, коротку зачіску і навіть засмагу від Шанель. Речі, створені під впливом чоловічої моди, були практичними і водночас елегантними. Усе перервала Друга світова війна. Коко жила в Парижі, хоча більшість кутюр'є поїхала звідти. Подейкують, тоді армія її прихиль-

Славетна жінка прожила 87 літ, а Дім моди Шанель діє і нині, має свій сайт в інтернеті, а її «п'ятірочка» (Chanel № 5) полонить своїм ароматом жіноцтво нового тисячоліття.

ЦІКАВІ ФАКТИ

● Слоган рекламної кампанії парфумів належить Мерилін Монро. Відповідаючи журналісту на запитання, у чому вона лягає спати, акторка відказала: «Декілька крапель Chanel № 5».

● Парфуми від Шанель мали революційну пляшечку: вона відкинула поширені на той час вигадливі флакони і запропонувала звичайний — у формі паралелепіпеда. Простою була й етикетка — в основі контраст чорного та білого.

● Коко Шанель утримувала сім'ю Ігоря Стравінського, всесвітньо відомого композитора, який час від часу жив у волинському Устилузі. Вона захоплювалася його музикою, незрозумілою для більшості, і, кажуть, між ними було дещо більше, ніж дружба.

● Вона так і не вийшла заміж і не мала дітей. У неї не було навіть свого дому — мешкала в найдорожчому паризькому готелі.

● Коко Шанель терпіти не могла викрійок: сукні кроїла просто на моделі, обгорнувши її тканиною. В її сумочці постійно лежали ножиці. Однак саме вона як представник високої моди випустила першу промислово пошиту партію одягу. Саме її журнал «Тіме» вписав у сотню найвпливовіших людей ХХ століття, єдину з модельєрів.

● Нині є три види «Chanel №5» — № 5, № 19 і № 22. У «п'ятірці» — парфюмерні ноти лимона, бергамота, альдегідів, іриса, фіалки, троянди, жасмину, дубового моху та інші.

Коко Шанель утримувала сім'ю Ігоря Стравінського, всесвітньо відомого композитора, який час від часу жив у волинському Устилузі. Вона захоплювалася його музикою, незрозумілою для більшості, і, кажуть, між ними було дещо більше, ніж дружба.

ників поповнилася ще й німецьким офіцером. Коко використала його, щоб визволити з концтабору свого племінника. Та по війні через це мусила виїхати до Швейцарії.

Вона ще з'явилася у світі моди 1954-го у 71-літньому віці. Працювала клято три сезони, аж поки найбагатші світу цього не почали, як і раніше, шукати її прихильності. Мати костюм «від Шанель», а ще сумочку, взуття, перстень і, звісно, парфуми було дуже статусно...

«Все в наших руках, тому їх не можна опускати»

Афоризми від Коко Шанель

«Короткі сукні довше залишаються модними, ніж довгі».

«У 20 років у вас обличчя, яке дала вам природа; у 30 — обличчя, яке виліпило вам життя; а в 50 у вас обличчя, якого ви заслуговуєте».

«Істинна щедрість полягає в тому, щоб не помічати невдячності».

«Все в наших руках, тому їх не можна опускати».

«Я не займаюся модою. Я сама — мода».

«Кохання мобілізує, дає нам крила і відвагу».

«Будь господарем своєї волі і слугою своєї совісті».

«Якщо ви народилися без крил, не намагайтеся перешкодити їм вирости».

«Не буває некрасивих жінок, бувають ледачі».

● НА ПОВОРОТАХ ДОЛІ

Два перстені

Якби то знаття, що цього не варто було робити! Чула ж від людей, але не йняла віри. Бо люди різні байки вигадують. І якби почати усім цим перейматися...

Ольга ЧОРНА

Марина овдовіла у неповних сорок. Коштовним дарунком від подружнього життя, її надією і долею був син Андрій. Хлопець видався славним характером, вродою і розумом.

На останньому курсі завітав додому з гарненькою дівчиною.

— Мамо, знайомтеся: це — Оксана, моя наречена. Ми навчаємося разом.

Марині майбутня невістка сподобалася.

— Що ж, діти, будемо готуватися до весілля.

— Зачекайте, мамо, треба спершу закінчити університет.

— Ну тоді восени робитимемо весілля. Ми з твоїм татом, Андрійку, також цієї пори побралися. І були щасливі.

Марина прикидала, скільки гостей потрібно запросити. І скільки це буде коштувати. Міркувала, на чому можна бодай трохи зекономити.

— Андрійку, я зберегла татову обручку. Аби не витратити зайвих грошей, занеси її в ювелірну майстерню, хай переділять навпіл. Буде два перстені. По-

Коли людина помирає, їй належить дати одяг, іконку й перстень, якщо була у шлюбі. А ви залишили обручку собі. Гріх узяли.

глянь, яка вона широка. Колись такі були в моді.

Син так і вчинив.

— Гарні твої діти, Маринко, — раділи родичі, друзі, сусіди. — Якби був живий Володя... Все він бачить із небес. І тишиться...

Спогади про чоловіка ятрили і гріли Маринину душу. Такого, як її Володимир, більше немає. Тому й не змогла відповісти взаємністю комусь іншому. Син схожий на батька. І їй цього достатньо.

— Мамо, — змовницьки прошепотів Андрій, — незабаром ви станете бабусею. Оксанка вагітна.

— Кого чекаємо: хлопчика чи дівчинку?

— Оксанка — доньку, я — сина. Отож треба двійню, — жар-

тував Андрій. — Ми не хочемо знати наперед, хто народиться.

— Правильно, кого Бог пошле...

Першу дитину Оксана не виносила. Другу — також. Лікарі розводили руками. Начебто все гаразд, але... Незабаром родину спіткало нове лихо: син потрапив в аварію. Одужував довго і тяжко.

Втретє Оксана завагітніти не могла. Марина втратила спокій. Не розуміла, звідки ці напасті. За які гріхи? Андрій ставав нервовий. Оксана сумувала. Дитина могла б зберегти їхню сім'ю.

— Маленьке диво, золотий промінчику, галасливе сонечко, ми чекаємо тебе і вже любимо. Доленько, змилуйся, — шепотіла Марина, наче молитву, наче заклинання.

А журавлі носили легенькі сповиточки до інших родин. Люди радили: варто піти до ворожки чи екстрасенса: може, пороблено чи позаздрив хтось...

— Будемо, сину, шукати забороненого ліку.

— Не вірю я в це, мамо.

— І я не вірю. Але спробувати треба.

...Під горою жила та, «котра всім допомагає». Стежку до її оселі нараяли й Андрієві з Оксаною.

Подружжя тихенько постукало у двері.

— Зачекайте, — пролунало у відповідь. — Не переступайте порога. Спершу зніміть свої обручки. Вони мертві...

Здивовані, вони поклали персні на землю біля входу.

— Не хвилюйтеся, їх ніхто не забере.

Та, «котра все знає», повідала:

— Коли людина помирає, їй належить дати одяг, іконку й перстень, якщо була у шлюбі. А ви залишили обручку собі. Гріх узяли. І пішли з цим гріхом до вінця. Тому й переслідують вашу родину біди. Мусите молитися. А обручки закопайте на батьковій могилі й попросіть прощення у покійного. Чужий перстень — чужа доля. Купіть собі нові обручки. Освятіть у храмі, розкажіть священнику все. Ви будете щасливими...

Марина вклякнула перед чоловіковою могилою: — Пробач, Волододу, не знали ми...

— Повертаємо, тату, тобі твоє, — Андрій загорнув золото у землю.

...Первісток в Оксани з Андрієм народився восени. Син...

Фото starwomens.com.ua